

ЧЕТВЪРТЪК 24 МАЙ 2007 Г.
JUEVES 24 DE MAYO DE 2007
ČTVRTEK, 24. KVĚTNA 2007
TORSDAG DEN 24. MAJ 2007
DONNERSTAG, 24. MAI 2007
NELJAPÄEV, 24. MAI 2007
ПЕМИТН 24 МАЙОУ 2007
THURSDAY, 24 MAY 2007
JEUDI 24 MAI 2007
GIOVEDI' 24 MAGGIO 2007
CETURTDIENA, 2007. GADA 24. MAIJS
2007 M. GEGUŽĒS 24 D., KETVIRTADIENIS
2007. MÁJUS 24., CSÜTÖRTÖK
IL-HAMIS, 24 TA' MEJJU 2007
DONDERDAG 24 MEI 2007
CZWARTEK, 24 MAJA 2007
QUINTA-FEIRA, 24 DE MAIO DE 2007
JOI 24 MAI 2007
ŠTVRTOK 24. MÁJA 2007
ČETRTEK, 24. MAJ 2007
TORSTAI 24. TOUKOKUUTA 2007
TORSDAGEN DEN 24 MAJ 2007

4-002

VORSITZ: MECHTILD ROTHE
Vizepräsidentin

4-003

1 - Eröffnung der Sitzung

4-004

(Die Sitzung wird um 10.00 Uhr eröffnet)

4-005

Richard Corbett (PSE). – Madam President, on a point of order, under our Rules of Procedure, Annex I, Article 2, any Member who has not submitted a declaration of interests has to be reminded of this fact by the President. If he or she continues to fail to do so, this fact is published in the Minutes. It is then stated that, if the Member continues to refuse to submit the declaration, the President shall take action in accordance with Rule 147 to suspend the Member concerned.

I see from the Minutes of the sitting on Monday that Mr Herrero-Tejedor and Mr Natrass, from the UK Independence Party, have still failed to complete their declaration of interests. It is now several months in a row that they have been named and shamed in the Minutes and I would urge the President to take action appropriate to the situation. It undermines the reputation and the credibility of this House.

4-006

Die Präsidentin. – Herr Kollege, ich gebe das so weiter.

4-007

2 - Vorlage von Dokumenten: siehe Protokoll

4-008

3 - Mittelübertragungen: siehe Protokoll

4-009

4 - Kaschmir: derzeitige Lage und künftige Perspektiven (Aussprache)

4-010

Die Präsidentin. – Als nächster Punkt folgt der Bericht von Baroness Nicholson of Winterbourne im Namen des Ausschusses für auswärtige Angelegenheiten zu Kaschmir: derzeitige Lage und künftige Perspektiven (2005/2242(INI)).

4-011

Nicholson of Winterbourne (ALDE), rapporteur. – Madam President, I am honoured to present the Committee on Foreign Affairs report entitled ‘Kashmir: present situation and future prospects’.

This report correctly contrasts the situation between the world’s largest secular democracy which has devolved structures at all levels – India, including Jammu and Kashmir – and Pakistan, which still lacks full implementation of democracy in Azad Jammu and Kashmir and has yet to take steps towards democracy in Gilgit and Baltistan. It also highlights the fact that there is considerable evidence that over many years Pakistan has provided Kashmiri militants with training, weapons, funding and sanctuary and has encouraged militants to commit atrocities on the Indian-administered side. It takes a firm line on human rights abuses in Jammu and Kashmir.

It is also constructive as it highlights the common heritage shared by India and Pakistan, exemplified in the ancient culture of Jammu and Kashmir, and recognises and values the pluralism, multiculturalism and multi-faith nature and secular traditions of the peoples of Jammu and Kashmir, which have been kept alive in the Indian part of Jammu and Kashmir.

This is an enlightened and balanced report, which denounces terrorism and those who support terrorism; it promotes a vision of peace, coexistence, friendship and economic integration and commerce between peoples on both sides of the border and in Gilgit and Baltistan along the lines of the European Union model.

I urge this House to adopt it in its entirety, with certain amendments, so that an unambiguous message is sent to the disturbers of peace in that part of the world that the international community will not tolerate extremism or terrorism any more and that we respect and uphold the rights and ethnicity of the Kashmiri people.

I have with me a strong statement – of this morning – by Mohtarma Benazir Bhutto, Chairperson of the Pakistan People’s Party, in which she welcomes this report for drawing attention to the right of self-determination of the Kashmiri people; for reaffirming the EU’s commitment to the settlement of dispute by peaceful means; for taking note of the impact of the earthquake and urging the European Union to help and support the Kashmiris; for supporting the role of the composite peace process in moving towards a durable settlement for the Kashmiris based on democracy, the rule of law and fundamental rights; for urging the Indian and Pakistan Governments to facilitate the ceasefire on the Line of Control by calling further on militant armed groups to enrol in a disarmament, demobilisation and rehabilitation process; for encouraging the Pakistan Government to transform the ceasefire in place in Siachin since 2003 into a lasting peace agreement; for urging both governments to allow international human rights organisations immediate and unrestricted access to all parts of the former princely state in order to investigate the human rights situation there; for calling on the Indian Government to put an end to all practices of extrajudicial killings, ‘disappearances’, torture and arbitrary detentions in Jammu and Kashmir; for calling on the Indian and Pakistani authorities to ease restrictions on travel between Srinagar and Muzaffarabad; for urging Pakistan to revisit its concepts of fundamental rights of freedom of expression, freedom of association, freedom of religious practices in Azad Jammu and Kashmir and Gilgit and Baltistan; for calling for the first-ever elections to be held in Gilgit and Baltistan and for seeking higher democratic representation in the Northern Areas. She firmly supports this report.

I am proud to inform the House that Imran Khan MP, former captain of the Pakistan cricket team and now head of his political party Tehreek-e-Insaaf, today pledged his full support for this report.

The plight of the Kashmiri people has been of concern to the international community for nearly 60 years. The European Union strongly supports regional integration, trade liberalisation and economic cooperation. The European Parliament is keenly interested in all aspects of the situation.

Let me draw your attention to the hundreds of young people who demonstrated in favour of this report, calling for the democratic freedoms that we recommend. They were beaten up by the police, their banners and petitions to the UN were destroyed. They demonstrated again. Two hundred of their relatives were kidnapped and have not been heard of since. Subsequently, many thousands of citizens of Azad Jammu and Kashmir have held meetings and pledged their full support for the report.

Over the border in Jammu and Kashmir, India continues to be criticised for her large military presence. The report is strong on human rights in Jammu and Kashmir, as in the other areas.

In Gilgit and Baltistan, the people are kept in poverty, illiteracy and backwardness.

The report makes clear its support for the current peace process. It recognises the ancient and unique heritage of the Kashmiri people. It reflects many principles of the European Union. I earnestly hope that this House will support the report as wholeheartedly during the vote today as it was supported by the Committee on Foreign Affairs.

4-012

Benita Ferrero-Waldner, *Member of the Commission*. – Madam President, I followed with great interest the very lively debate in the Committee on Foreign Affairs on the Kashmir report by Baroness Nicholson. There is much food for thought in this report. It is too comprehensive for me to be able to respond in detail today, but I should like to reflect on some of the issues which it raises.

The focus on Kashmir is timely. On the political front, there have been many positive developments, which, for the first time in many years, give some hope that this long-standing issue is getting closer to a solution. Both India and Pakistan have indicated that the Line of Control could become a ‘soft border’.

The European Union has expressed its firm support for the reconciliation process between India and Pakistan. But the road is still full of pitfalls. It is encouraging that the composite dialogue process remains on track despite terrorism. I was in Delhi when the terrible attacks on the daily Lahore-Samjhota Express train took place last February.

It would indeed be tragic if the peace process could be taken hostage by terrorists. I see no alternative to both countries addressing their differences through dialogue. This will, hopefully, lead eventually to settlement of all bilateral issues. I also feel it is important that the Kashmiris themselves have become more involved in the arrangements for the peace process.

I would like to say a few words about the terrible earthquake that struck Kashmir on the morning of 8 October 2005 and which, as Baroness Nicholson’s report describes, had a devastating impact on the lives of the Kashmiris on both sides of the Line of Control, especially in Pakistan-administered Kashmir and the North West Frontier Province. I had the opportunity to visit the earthquake-affected areas in person when I visited Pakistan to represent the European Commission at the earthquake reconstruction conference in November that year.

The European Commission responded to this tragedy by providing humanitarian aid of EUR 48 million and by committing, in December 2005, a EUR 50 million programme on ‘Earthquake Recovery and Reconstruction support to Pakistan’, which covers rehabilitation of education and health facilities in the affected areas, an emergency education programme and community-based livelihood recovery schemes. Thus, we are aiming to do what the report recommends, namely help the most vulnerable and restore economic activities in the affected area.

This earthquake response comes in addition to other development programmes in Pakistan under our country strategy. Although the Commission has been quick to react to this challenge, I nevertheless expect that the reconstruction effort will still take a number of years. The Commission’s reconstruction programme will be implemented over a period of five years.

As far as the Northern Areas of Pakistan are concerned, the Commission has been active there over many years in developing human resources especially, in improving the public school system and in cooperating with the Aga Khan Education Services. While implementing our programmes there, we have ensured that all communities – and government schools – benefit from project activities.

Before I conclude, I would like to thank Baroness Nicholson for the encouraging words she found to recognise the work of the Commission’s delegations in Islamabad and New Delhi. This is much appreciated.

I would just like to add that I would have loved to have stayed for the whole debate but, as communicated, I have to leave before the end due to long-standing commitments which I could not alter after Parliament’s change to the agenda, but my colleague Mrs Grybauskaitė will take over and stay on in the debate.

4-013

Charles Tannock, *on behalf of the PPE-DE Group*. – Madam President, the tragic and bloody dispute over the beautiful Himalayan territory of the former princely state of Kashmir between the two great south-Asian countries of India and Pakistan is one of the oldest in the world, going right back to UN Security Council resolutions 39 and 47 of 1948.

I strongly support the Nicholson report, and I congratulate the rapporteur on its content and quality, after considerable rebalancing during the committee stage, both in tone and in terms of its approach. The report is accurate and primarily recognises that current ongoing bilateral confidence-building talks between the Indian and Pakistani Governments remain

the best strategy to achieve a just and enduring peace between these two nuclear-armed states. My British colleague, Mr Bushill-Matthews, who alone voted against it in the Committee on Foreign Affairs, informs me that he will now be supporting the report, which indicates how it has progressed during its various stages.

Mercifully, since the agreed ceasefire on 25 November 2003, we are now witnessing one of the most peaceful periods in terms of military action since the 1971 Indo-Pakistan war: a ceasefire that has survived serious provocations to the Government of India, including the Mumbai terrorist bombings. Nevertheless, Kashmiri Pandits still continue to claim that cross-border infiltrating terrorists are attempting a campaign of ethnic cleansing against the local Hindu population, albeit it on a vastly reduced scale.

Similarly, the report rightly calls for restraint by the Indian military, with full respect by the security forces for human rights, the wellbeing of civilian populations and observance of issued court orders.

The report highlights the lack of genuine democracy in Azad Kashmir and, in particular, for the first time, the plight of the inhabitants of Gilgit-Baltistan. There are also general concerns expressed in AJK over a number of issues, including women's rights and religious minority rights. I, and many colleagues, warmly welcomed in 2005 the launching of a bus service across the line of control between Srinagar and Muzaffarabad allowing divided families to be reunited after nearly 60 years, and it is my hope that, eventually, the borders, including the line of control, will be just a line on the map and become increasingly irrelevant.

We in the EU have already proved this with our four freedoms of movement of people, goods, services and capital. A similar future vision of a south-Asian economic community by 2025 will require free trade across the line of control. Both India and Pakistan, much to their credit, cooperated positively after the October Kashmir earthquake to provide humanitarian aid to thousands of victims and displaced people. But much remains to be done to resettle the displaced populations permanently.

The EU's role, in my opinion, is to support a peaceful settlement of the problem over the former princely state, with the EU willing to act as an honest broker for peace, but only if both sovereign governments ask for our help, as, ultimately, we regard the Kashmir dispute as a bilateral matter.

Finally, I would like to take this opportunity to repeat my appeal to all parties that support the militants waging a violent Jihad to stop their activities immediately.

4-014

Jo Leinen, im Namen der PSE-Fraktion. – Frau Präsidentin, liebe Kolleginnen und Kollegen! Indien und Pakistan haben drei Kriege wegen der Kaschmir-Region geführt. Das erinnert mich stark an den Streit zwischen Deutschland und Frankreich über die Region Elsass-Lothringen, in der wir uns hier befinden. Auch dort wurden drei Kriege geführt. Allerdings haben Deutschland und Frankreich nach dem Zweiten Weltkrieg beschlossen, die Konfrontation zu überwinden und die Kooperation zur Maxime ihrer Politik zu machen. Die Erfolge dieser Politik können wir heute in der Europäischen Union besichtigen.

Die Sozialdemokratische Fraktion würde sich wünschen, dass auch Indien und Pakistan die Kooperation zur Maxime ihrer Politik machen und die Konfrontation hinter sich lassen. Die Menschen in der Kaschmir-Region hätten einen enormen Vorteil und die ganze Region würde aufblühen. Ich glaube, SAARC könnte eine ähnliche Erfolgsgeschichte werden wie die EU.

Frieden gedeiht natürlich am besten dort, wo Demokratie herrscht. In diesem Bericht kritisieren wir sehr stark das Nichtvorhandensein von Demokratie bzw. demokratische Defizite in der Kaschmir-Region sowie die vielen Menschenrechtsverletzungen. Die Menschen leiden auf beiden Seiten der Kontrolllinie. An alle Beteiligten richtet sich also die Aufforderung, dort endlich Demokratie und die Achtung der Menschenrechte einzuführen.

Wir sehen, dass es in der Region enorme Gewalt gibt. 80 000 Menschen sind getötet worden, und wir haben Gewalt innerhalb der Region, aber auch Infiltration von außen. Es muss aufhören, dass gewaltbereite Gruppen über die Grenze in die Region kommen. Wir fordern natürlich auch das Militär auf, die Menschenrechte zu achten. Ferner fordern wir die Menschenrechtskommissionen auf, in beiden Ländern solche Verletzungen zu verfolgen und auch vor den Gerichten zu ahnden. Es darf nicht sein, dass Menschen entführt, gefoltert und getötet werden und dies keine Folgen hat.

Wir meinen, dass die Europäische Union sich für den ökologischen und ökonomischen Wiederaufbau einsetzen soll. Da ist im Bereich humanitäre Hilfe Hervorragendes geleistet worden. Ich selber habe das sehen können. Dieses Engagement muss weitergehen. Dieser Bericht ist offensichtlich weltweit der erste zu Kaschmir. Ich danke der Berichterstellerin für ihren Mut, etliche Dinge in den Bericht hineinzuschreiben. Wir haben Monate gekämpft. Ich glaube, dieser Bericht ist eine Hilfe für die Menschen in der Region und auch eine Hilfe für den Friedensprozess zwischen Indien und Pakistan.

4-015

István Szent-Iványi, *a ALDE képviselőcsoport nevében.* – Először is gratulálni szeretnék Nicholson asszonynak az átfogó és fontos jelentésért. Tudom, hogy sokféle nyomás nehezedett rá és ő ennek ellent tudott állni. Tudom, hogy egy brit képviselőnek nem könnyű a belpolitikai vonatkozásoktól függetleníteni magát és neki sikerült. Ezért minden tisztelettel megérdemel és támogatom a jelentését.

Az Európai Unió komoly kötelezettséget vállal a kasmíri földrengés által okozott károk enyhítésében. 100 millió euró értékben vállaltunk támogatást, és a további években Pakisztánnak 200 millió, Indiának 470 millió eurós támogatást nyújtunk a fejlesztési támogatás keretében. Ez azt jelenti, hogy van morális alapunk arra, hogy ezekben a kérdésekben véleményyt nyilvánítsunk.

Aggodalommal tölt el minket, hogy a „line of control” mindkét oldalán súlyos emberi jogsértésekre került sor. De nagyon biztató az, hogy az indiai miniszterelnök, Szingh meghirdette a zéró toleranciát, és láthatóan az elmúlt években nagyon pozitív előrelépés történt az indiaiak által ellenőrzött területeken. Ugyanezt várjuk el Pakisztántól is.

Pakisztántól azt is elvárjuk, hogy sokkal határozottabban lépjen fel a szélsőségekkel és a terroristákkal szemben, s ne engedje, hogy azok beszivároghassanak az India által ellenőrzött területekre. A konfliktus nem egyszerű határárkérdés. Nem oldható meg máról holnapra. A bizalomépítés az első feltétele annak, hogy a konfliktus megoldódjon.

Baroness Nicholson jelentése rámutat, hogy hol kell igazán javítani ezen a helyzeten. Meg kell teremteni a társadalmi, gazdasági feltételeket. Családegyesítések lehetővé tételére van szükség. A kereskedelmi kapcsolatok élénkítésére van szükség, az infrastruktúra fejlesztésére, új oktatási intézmények létesítésére és munkahelyteremtésre. De mindez nem elég. Ez szükséges, de nem elégséges. Fontos, hogy meginduljon a politikai dialógus mind az indiai kormány, mind a pakisztáni kormány, mind pedig a kasmíri politikai élet teljes spektrumával, mindazokkal az erővel, amelyek hajlandók az erőszakról lemondani.

Nagyon fontos, hogy a kasmíriak is bevonásra kerüljenek a probléma megoldásába, mert nem lesz addig tartós megoldása a kasmíri helyzetnek, amíg a kasmíriak szabadon, demokratikusan választott vezetői ebben nem vehetnek részt. Én úgy ítélem meg, hogy India az elmúlt időszakban nagymértékű rugalmasságot mutatott, és ugyanezt várjuk el Pakisztántól is, hiszen nekünk mindkét országhoz fontos kapcsolataink fűződnek. Mindkét ország fontos partnerünk és a legfontosabb érdekünk pedig az, hogy a két ország békésen, konstruktívan tegyen végre pontot a konfliktus végére és addig is a bizalom és a párbeszéd légkörében történjen minden.

4-016

Cem Özdemir, *im Namen der Verts/ALE-Fraktion.* – Frau Präsidentin, meine Kolleginnen und Kollegen! Zunächst möchte ich der Berichterstatterin Baroness Nicholson für den Bericht danken. Ich möchte auch den Kolleginnen und Kollegen danken, die mitgeholfen haben, dass sich dieser schwierige und sehr umstrittene Bericht doch deutlich in Richtung eines Kompromisses bewegt hat und wir alle ein großes Stück weitergekommen sind. Ich glaube aber, dass wir in der heutigen Abstimmung noch einiges vor uns haben, damit der Bericht am Ende tatsächlich ein Bericht ist, der dem gemeinsamen Ziel dient, dass wir keine Beschimpfung von Indien, Pakistan oder von wem auch immer veranstalten, sondern dass wir Kaschmir helfen, damit diese Region endlich eine Region des Friedens, eine Region des Wohlstands und eine Region, in der die Ökologie und die Menschenrechte verwirklicht werden, wird. Wir können heute einen wichtigen Beitrag dazu leisten, wenn wir alle miteinander über unseren Schatten springen und uns auf den Kern konzentrieren. Es handelt sich um einen Kaschmir-Bericht und nicht um einen Indien- oder Pakistan-Bericht. Vergleichbare Berichte machen wir mit gutem Recht.

Ich möchte darauf hinweisen, dass manches von dem, was an Kritik über Indien oder Pakistan im Bericht steht, ohne jeden Zweifel seine Berechtigung hat. Man könnte gerade am Beispiel Pakistan manches noch zusätzlich sagen. Doch dies ist nicht der Ort für eine Pakistan-Debatte, sondern es geht um eine Kaschmir-Debatte. Kaschmir war in der Geschichte von alters her immer ein Brücken- und Knotenort zwischen Vorder-, Zentral- und Südasien. Diese Region, die sogar von Led Zeppelin für die Rockmusikfans besungen wurde, kann wieder zu einer Region werden, in der die Menschen aus allen Teilen Kaschmirs in Frieden und Wohlstand zusammen wohnen können. Lassen Sie uns heute einen Beitrag dazu leisten. Das ist der beste Beitrag gegen Terrorismus, den man leisten kann. Diese Region braucht nicht mehr Militär. Sie braucht weniger Waffen, weniger Militär. Dann wird dieses Parlament heute Indien und Pakistan ein Signal senden: Macht weiter auf dem Weg des Friedens! Macht alles, was die Grenze unwichtiger macht, damit Kaschmir eines Tages eine Region des Wohlstands und des Friedens wird!

4-017

Erik Meijer, *namens de GUE/NGL-Fractie.* – Voorzitter, lange tijd is vanuit Europa beslist hoe andere delen van de wereld moesten worden bestuurd. Een van de gevolgen hiervan is dat alle staten in een groot deel van Zuid-Azië werden samengevoegd tot een enorm Brits koloniaal rijk. Ten dele werd dat rechtstreeks bestuurd door koloniale ambtenaren, maar voor een ander deel was er ook onrechtstreeks bestuur. Daar regeerden erfgenamen van traditionele vorsten die aan zich aan het koloniale oppergezag hadden onderworpen.

In 1947 werd de keuze voor de toekomst van de door die vorsten bestuurde voormalige staten overgelaten aan de voorkeur van deze vorsten zelf. Zij konden zich aansluiten bij een van de twee in dat jaar onafhankelijk geworden nieuwe staten waarin het koloniale rijk werd opgedeeld: het grote seculiere India en het kleine islamitische Pakistan, dat toen ook nog Bangladesh omvatte. Herstel van de onafhankelijkheid van de voormalige staten werd uitgesloten en een volksstemming over de keuze tussen India en Pakistan werd niet gehouden.

In de meeste gebieden heeft dat geen onoverkomelijke problemen opgeleverd. Omdat de voorkeur van de vorst en van de meeste inwoners samenviel. Juist in Kasjmir was dat niet het geval. De bevolking zou waarschijnlijk gekozen hebben voor Pakistan en de vorst koos voor India. Dit verklaart de problemen in de afgelopen 60 jaar.

India is weliswaar de grootste democratie ter wereld, maar die democratie wordt ernstig beschadigd, doordat een groot deel van Kasjmir behoort tot het grondgebied van India. Zonder steun van de meerderheid van de inwoners, kan Kasjmir alleen door leger en politie onder controle van India worden gehouden.

Zo kan de democratie daar niet volwaardig functioneren. India heeft grote voordelen als seculiere democratie, waardoor het zich gunstig onderscheidt van Pakistan, waar religieuze fanatici en militairen vanouds een veel te grote invloed hebben. Die voordelen van India zijn nu voor de inwoners van Kasjmir juist niet waarneembaar.

In de contacten tussen de Europese Unie en India moeten we dat probleem niet verzwijgen, maar er aandacht voor vragen. Die aandacht miste ik in de oorspronkelijke tekst van de rapporteur. Die was zeer sterk gericht op drie elementen: herstel na de aardbeving, versterking van de betrekkingen van de Europese Unie met India en een betere verstandhouding tussen de leiders van India en Pakistan door middel van meer handel en verkeer.

Daarentegen speelde het volk van Kasjmir geen rol. Het reeds langdurig bestaande streven naar een referendum over de toekomst en de internationale bijval daarvoor bleven nadrukkelijk buiten beschouwing. Het ziet er inmiddels naar uit dat het eindresultaat evenwichtiger zal zijn.

4-018

Bastiaan Belder, *namens de IND/DEM-Fractie*. – Voorzitter, "vredesopbouw in Kasjmir" – onder dit motto staat de Kasjmir-EU-week begin juni. Gezien de mensenrechtenschendingen in het gebied, is dit een belangrijk initiatief. Aan beide zijden van de controlelijn is hulp nodig. Denk alleen al aan de acties van militante groepen zowel in de Indiase staat Jammu en Kasjmir als in het Pakistaanse deel Azad Kasjmir. Het is noodzakelijk dat de Europese hulp aan alle slachtoffers binnen Kasjmir geboden wordt.

Humanitaire hulp betekent echter geen politieke inmenging. De Verenigde Naties ondervonden begin mei, dus deze maand, nog dat hulpoperaties moeilijk liggen in het gebied. 83 medewerkers moesten worden geëvacueerd. Plaatselijke groeperingen die geen wederopbouwprojecten in de wacht hadden gesleept, zouden de bevolking tegen de Verenigde Naties hebben opgezet, aldus een VN-woordvoerder.

Ook de rapporteur merkt terecht op dat de Europese Unie niet gevraagd is om als externe bemiddelaar in het conflict in Kasjmir op te treden. De plaats die de SAARC binnen het verslag krijgt, steekt evenwel schril af tegen dit standpunt. De waarde van internationale interventie, hulp en bemiddeling moet de EU niet uit het oog verliezen. Het is een omissie dat deze waarde zo mager onderkend wordt in dit verslag. Raad en Commissie, hoe denkt u uw hulp te verwezenlijken in relatie tot alle Kasjmiri's en de Aziatische regionale partners?

4-019

Philip Claeys, *namens de ITS-Fractie*. – Voorzitter, het spreekt voor zich dat de Europese Unie een betekenisvolle bijdrage zal moeten leveren om het vredesproces in Kasjmir te steunen. Het is belangrijk dat er gepraat wordt en gepraat blijft worden tussen alle betrokken partijen.

Sta mij toe om slechts één van de vele aspecten aan te raken, namelijk het terrorismeprobleem. Het is een feit dat vele terreuracties in de regio uitgevoerd worden door groepen die vanuit Pakistan opereren of die vanuit Pakistan gesteund worden. Lashkar e-Tayyiba en Hizb ul-Mujahedin zijn daar twee voorbeelden van. President Musharraf heeft zich al meermaals geëngageerd om het terrorismeprobleem aan te pakken, maar ik vrees dat hij nog een heel lange weg heeft af te leggen.

Hetzelfde kan gezegd worden van het extreme islamisme dat op grootschalige manier gepropageerd wordt via de beruchte Madrassascholen. Indien Pakistan er niet in slaagt om dat probleem onder controle te krijgen, maakt het vredesproces op langere termijn geen enkele kans. De Europese Unie mag zich dan ook niet langer tevreden stellen met beloftes vanuit Pakistan, maar moet ook wel concrete daden verwachten.

4-020

James Elles (PPE-DE). – Madam President, I warmly welcome this debate this morning. It is the culmination of a long process which started in March 2000 when the House voted overwhelmingly for a factual report on the question of

Kashmir. It has thus become not just a British problem, but is seen increasingly as a European one, as our debate this morning shows. We have had vigorous discussions in committee and we now have a more balanced report than when we started out this morning. Some 450 amendments have been tabled, around 180 of those amendments have now been included in this document and so there has been a substantial revision.

There are still some areas where I remain unhappy, in particular regarding Amendment 21 which refers to the question of machine-readable Pakistan passports. I understand there is no such concern in AJK. We have to be careful to keep the report factual. There are, however, three amendments in particular to which I would like to draw colleagues' attention and which I shall be supporting. The first is tabled by Mr Tannock on behalf of my group – and I thank him for having done so – where in order to create an atmosphere of confidence and goodwill it is vital to remove all obstructions and hindrances for all Kashmiris to travel freely in the entire state of Jammu and Kashmir.

Secondly, this particularly relates to the financial aspects of the earthquake. We all know what terrible suffering there was. There has been a request for further funds from the Government of Azad Kashmir, but I understand that they have not yet had a full reply, therefore Amendment 41 is asking for a clear reply from the Commission so that we know what we have to do in budgetary terms. The last aspect refers to demilitarisation and that is why we have tabled Amendment 55 together with Mrs Lambert.

The article in *The Economist* of 7 April was very clear and I commend it to the House. It says that there are three fundamental reasons why we should now be pressing for demilitarisation. First, the present numbers are not needed. We now have a process of nearly three years of a ceasefire and the dangers of militancy have significantly decreased. Second, this would be hugely popular in Kashmir where, to quote from *The Economist*, there is an alienation 'from Indian rule which runs deep, the withdrawal of the army would be widely seen not as a removal of a protective shield but as a lifting of an oppressive curse'. Third, withdrawing troops from Kashmir would be a great boost to the painstaking rapprochement between India and Pakistan.

In conclusion, I would like to draw attention, as one or two other colleagues have done, to the work of my colleague Mr Bushill-Matthews. I will be voting in favour of this report because it has a positive message of shining a light on the problems which are faced on a daily basis by the people of Jammu and Kashmir. We should keep that spotlight shining brightly and we should associate everybody possible with the process to find a resolution to the problem for the Kashmiri people.

4-021

Richard Howitt (PSE). – Madam President, the European Union's positive role in dealing with any conflict in the world and our role in relation to Kashmir should be to support peace processes and to uphold international law. Our own Labour amendments to this report concentrated on advancing the withdrawal of troops on both sides, extending development aid, encouraging the practical involvement of the Kashmiri people themselves: balanced, constructive, diplomatic in our approach.

When I was in Kashmir in March at the same time as the Commissioner, I saw an AJK more open than ever before; the Indians willing to talk with the secessionists and both governments optimistic about their composite dialogue and when that bomb on a train from New Delhi to Lahore killed 68 people in February, the politics of blame was replaced by a mutual solidarity to defeat the terrorists who had planted it.

However, the support the Liberal Democrat rapporteur claims for her report this morning is possible only because at parliamentary committee level we defeated her proposals to cut off trade relations with one side, not the other; to provide economic aid on one side only; to overturn the UN resolution in favour of self-determination; and, most offensive of all, to score political points about the sixth worst earthquake in the history of humanity.

I note today the Liberal Democrat Amendment 58 to blame one side for preventing a plebiscite and the Conservative Amendment 5 to resist a plebiscite in the future. Labour and Socialist MEPs will oppose both.

In this report, I regret to say we have seen a rapporteur who claimed to uphold the principle of *primum non nocere* – do no harm – yet she has done only harm. I caution others in this debate and in our vote: do not speak today for India or for Pakistan; speak for Europe, for peace and for human rights and you will do a greater service for the people of Kashmir and for the honour of this Parliament.

4-022

Sajjad Karim (ALDE). – Madam President, I welcome the Commissioner's comments. In October 2005 the catastrophic earthquake opened the eyes of the world to the desperate plight of the Kashmiri people. This tragedy offered India and Pakistan a window of opportunity to make peace out of disaster. It also gave the international community the prospect of engaging in a previously closed region.

The Council has stressed that India and Pakistan must find a durable settlement for Jammu and Kashmir which takes into account the wishes of all the people of Kashmir. This is a just and responsible approach and one which this House must follow if it is to contribute constructively to the Kashmir debate.

As Liberals, whose forefathers shaped the concept, my group's passion must be self-determination, self-determination and self-determination. It is an absolute right enshrined by the UN and respected and protected by the European Union. It is a democratic process that as a House we have a duty to support.

The EU must support the positive ideas now coming forward – systems of self-governance, making borders irrelevant, and joint management across the Line of Control. It is not for us to take any options off the table. We must, however, insist that they are explored through full consultation with the Kashmiris and, if the conditions are right, we must support their desire to determine their destiny through a democratic plebiscite. With a history of human rights abuses, a sustainable solution is impossible without ending impunity and ensuring that human rights are the building blocks of peace. India and Pakistan are now both members of the UN Human Rights Council. With membership comes a responsibility to lead.

Women and children have borne the brunt of the conflict and the earthquake. Women have been widowed and children left orphaned. All are struggling to rebuild their lives. The EU, through its trade and economic relations with both India and Pakistan, must protect the most vulnerable in the short term and secure their livelihoods in the long term. The greatest tragedy of the earthquake was the loss of a whole generation of Kashmiris. We must mourn their deaths. For those who remain, our core goals must be peace, justice and self-determination for the generation of Kashmiris to come.

4-023

Jean Lambert (Verts/ALE). – Madam President, I would agree with everything that my colleague, Mr Karim, has just said and, in particular, that self-determination is of crucial importance – even more so for peoples divided by history.

We would agree that the conditions for a plebiscite are not met at present, but they should not be set aside. Hence our Amendments 18 and 56, tabled with colleagues from ALDE Group, are of crucial importance for us.

This conflict in Kashmir has brought the world nearer to nuclear conflict than anything else since the 1960s. Therefore, it is hugely important to all of us in this House. Whether our countries have a historical involvement or not, the EU definitely has an interest. We welcome the confidence-building measures. The environment is of common concern to peoples on whatever side of the Line of Control, and can be a valuable peace-builder. We need the normalisation of relations at every level, grass-roots to political, and that softening of the border as an interim measure.

4-024

David Casa (PPE-DE). – Grazzi President. Matul is-snin, il-konflitt tal-Kashmir halla eluf ta' vittmi, eluf ta' nies imcaħda mill-familji tagħhom, u eluf oħrajn li kellhom iħallu pajjiżhom halli jfittxu hajja aħjar x'imkien ieħor. Għalhekk, naħseb li lkoll naqblu li wasal iż-żmien li l-Unjoni Ewropea tagħmel l-almu tagħha biex tinstab soluzzjoni dejjiema u mingħajr vjolenza, soluzzjoni li tkun ta' benefiċċju għal kulhadd. Naħseb li lkoll naqblu li wara hafna snin ta' incertezza, ta' tixrid ta' demm u ta' promessi mhux imwettqa din mhix haġa faċli, anke jekk fuq livell uffiċjali jidher li hemm bażi għal kunsens. Irridu nassiguraw li dak li ġie maqbul s'issa ma jintilifx u li d-djalogu permanenti bejn l-Indja u l-Pakistan għandu jingħata l-appoġġ u l-assistenza kollha tagħna. Kemm l-Indja u kemm il-Pakistan għandu jkollhom id-disponibilità li jkomplu jibnu fuq il-mizuri ta' kunfidenza u li jibqgħu jħallu persuni jaqsmu l-linja ta' kotroll, pass li kien milqugħ tajjeb hafna wara tant snin ta' diviżjoni. Jien ninsab ċert li l-Unjoni Ewropea se tagħti l-appoġġ kollu tagħha għal kull inizjattiva li tista' ġġib il-paċi anke jekk dan il-proċess jista' jidm hafna u jimxi b'pass żgħir hafna. Kif qalet il-Kummissarju, fuq bażi umanitarja rridu nassiguraw li persuni f'kampijiet tar-rifuġjati jingħataw l-għajnuna umanitarja kollha speċjalment wara t-terremot diżastruż li halla daqstant persuni fi stat iddisprat. L-għajnuna kollha għandha tiżdied u l-kampijiet li ilhom hemm għal tant żmien għandhom jingħataw xi forma ta' status uffiċjali. Nappella bil-qawwa kollha lill-awtoritajiet ta' l-Indja u tal-Pakistan sabiex jonoraw l-obbligi tagħhom u jagħtu lill-poplu tal-Kashmir, id-dinjità li jixraq. Dinjità li kull persuna fid-dinja għandha dritt għaliha. Fl-aħħar iżda mhux l-inqas irridu nieħdu azzjoni sabiex niproteġu l-istorja unika ta' dan il-poplu. L-Indja, il-Pakistan u l-poplu Kashmiri għandhom iħarsu lejn dak li jgħaqqadhom. Hekk biss il-proċess ta' paċi jista' jkun suċċess. Fl-aħħar nett niringrazzja lir-rapporteur għax-xogħol kollu tagħha biex dan ir-rapport seta' jkun suċċess.

4-025

Neena Gill (PSE). – Madam President, I wish to congratulate Baroness Nicholson on her work on what has already become one of the most talked-about reports initiated by this House.

When I led a delegation to Pakistan last December, this report was raised with us almost everywhere, and, having followed the progress of the report closely, I do not underestimate the challenges there have been in bringing the basic facts about these issues into the open. I am sure that, in time, it will become an authoritative report on the issue.

I, too, have visited one part of divided Kashmir and empathise with the plight of the Kashmiri people, especially following the tragic impact of the earthquake. This report has also brought out into the open for the first time the conditions prevailing, not only in Kashmir but also in the northern areas. Whilst in Pakistan, I met many people who expressed a

strong desire for greater democracy and a greater voice. Therefore, I hope one outcome of this report will be more democracy and greater democratic structures, especially in Gilgit and Baltistan, in the near future.

One of the issues that has most divided the Members of this House has been the question of a plebiscite. However, I welcome the consensus that has now developed on this issue in the report, and it is important to remember that the UN resolution that called for a plebiscite to be held clearly stated that it should happen only when the conditions have been met. It is therefore unfortunate that the conditions under which this might happen have not been met so far.

Having chaired the Delegation for relations with the countries of South Asia and the South Asia Association for Regional Cooperation, and now the Delegation for relations with India, I recognise that this issue has hindered proper development between neighbouring countries and the region as a whole. Therefore, I strongly welcome the confidence-building measures that both India and Pakistan have committed themselves to in the past few years. I urge them to continue along this track with soft borders and more trade, because this has already paid dividends as regards regional prosperity, and I sincerely hope it will eventually lead to improvements on all fronts for the people of Kashmir.

4-026

Elizabeth Lynne (ALDE). – Madam President, this report is about the present and future prospects for the Kashmiri people and we must not lose sight of that. This report is not about India and it is not about Pakistan. I am pleased that the report was amended substantially in committee. I have, however, sought to amend it further and many of the amendments tabled by my group – though not all – are the ones I hope you can vote for.

Amendment 18 calls for the Kashmiri people to exercise their right to self-determination through a plebiscite in the future. This, to my mind, is the bottom line. I believe all people should have a right to determine their own destiny. This is what the Kashmiri people have been calling for for many years. Sixty years ago the resolutions were passed by the UN and they still have not been brought into effect. How can we be so selective about which UN resolutions we adhere to? I would like us, however, to go further and for any plebiscite to have the three options: governed by India, governed by Pakistan or independence. Hence Amendment 57.

Another concern I have about this report, although it is now much better than it was, is that it seems to be concentrating a great deal on the shortcomings of the Pakistan Government within Pakistan, rather than taking a balanced approach relating to both India and Pakistan's failures in Jammu and Kashmir generally.

Finally, we must build on the positive steps taken by both India and Pakistan and not undermine them. However, no solution can be achieved without the Kashmiri people having the final say themselves.

4-027

Bogusław Sonik (PPE-DE). – Pani Przewodnicząca! Kaszmir nieprzerwanie od 56 lat pozostaje jednym z najbardziej zapalnych punktów na mapie światowych organizacji zajmujących się ochroną praw człowieka. W dramatycznej sytuacji od wielu lat pozostaje ludność cywilna, praktycznie pozbawiona ochrony i pomocy ze strony społeczności międzynarodowej. Walki w Kaszmirze prowadzone są niemal bez przerwy. Organizacje praw człowieka podają, że od wybuchu powstania mudżahedinów w 1989 roku w Kaszmirze zginęło już ponad 30 tysięcy cywilów.

Kaszmir powinien stać się naszym wyrzutem sumienia, wszystkie kraje europejskich demokracji, które szczytą się tradycją dialogu i wolności, zwłaszcza w sferze wyznaniowej, zdają się nie zauważać lub lekceważyć dramat kaszmirskiej ludności cywilnej. Unia Europejska musi się zaangażować w krzewienie demokracji, używać wszelkich możliwych środków by wspierać jej rozwój, zwłaszcza na terenach, które od lat objęte są konfliktami zbrojnymi na tle religijnym czy rasowym.

Obecnie, w obliczu prowadzonych rozmów indyjsko-pakistańskich w sprawie Kaszmiru, które jednak, niestety, prawdopodobnie nie przyniosą sukcesu, konieczna jest bardziej zdecydowana wola zaangażowania się Unii Europejskiej po stronie ludności cywilnej w Kaszmirze. Tak jak Unia wspierała pomarańczową rewolucję, angażowała się w poparcie dla Aleksandra Milinkiewicza, przyznając mu nagrodę Sacharowa, tak samo powinna przyłączyć się do szerzenia procesu pokojowego w Azji.

Nie należy zapominać, że to właśnie Azja będzie w przyszłości największym partnerem gospodarczym Unii Europejskiej z racji zasobów naturalnych oraz siły roboczej. Lekceważenie konfliktów to przejaw ignorancji i lekkomyślności, na który w XXI wieku nie możemy sobie pozwolić, wiedząc że w trakcie ich trwania może być użyta broń masowego rażenia.

4-028

Inger Segelström (PSE). – Jag vill tacka alla för att det lyckades bli en acceptabel kompromiss till slut. Indien, Pakistan och Kashmir är ingen traditionell fråga för mig som svensk socialdemokrat och EU-parlamentariker, men mitt engagemang blir mycket starkt när jag läser det första utkastet och hör olika partiers företrädare från främst Storbritannien debattera.

Vår uppgift är inte att leva i det förgångna eller ta ställning för eller emot Indien och Pakistan. Vi har ett ansvar för vad som händer i Kashmir och när det gäller de mänskliga rättigheterna där. Vår uppgift som Europaparlamentsledamöter är att se om vi kan spela någon roll och sedan erbjuda vårt stöd och erfarenhet och på så sätt hjälpa till att lösa konflikten om Kashmir.

Det som pågår och pågått så länge är en skandal! Jag anser att två civiliserade länder som Indien och Pakistan borde kunna ta ett större gemensamt ansvar och utarbeta en tidsplan för konkreta resultat och naturligtvis hjälpas åt att bekämpa terrorismen. Om detta inte sker måste FN och EU ingripa mer på allvar än tidigare. EU:s strategi är att sätta press via avtal, stöd och kontakter. Jag hade önskat att vi skulle ha kommit längre och att vi hade varit beredda att stödja en folklomröstning, men jag inser att vi inte är där ännu.

Vad Kashmir vill måste vara vägledande för vårt framtida arbete och för alla som vill ta ansvar för regionen. Jag vill uppmana alla att tänka fred, inte prestige och historia utan nutid och framtid. Och som Jo Leinen sa: kunde Frankrike och Tyskland skapa fred i Europa och starta EU så är jag övertygad om att Indien och Pakistan kan klara frihet och fred i Kashmir.

4-029

Dalia Grybauskaitė, Member of the Commission. – Madam President, the Commission would like to emphasise its belief that there are now renewed hopes that the Kashmiri issue can be brought closer to a solution.

Both sides have, we believe, sent out signals that appear to be more flexible now than in the past. Nevertheless, we would expect a slow and gradual process rather than quick results. But it is important – and this is where the rapporteur is very clear in her report – that the key to resolving this conflict is very much in the political aspirations of the people of both sides and of both countries.

The European Union will continue to support the reconciliation process between India and Pakistan and, for its part, the Commission is fully prepared to continue to provide assistance to the region through its different cooperation programmes and, in reply to Mr Elles, we have already decided on EUR 50 million for reconstruction work, which we think will take a few years. We have not had any additional claim from either government for additional resources, but we are open to discussing this in due course if such requests come.

This programme will also help restore economic development and good governance in the two countries. That is the main and fundamental condition to finding a sustainable solution to the situation in Kashmir.

4-030

Die Präsidentin. – Die Aussprache ist geschlossen.

Die Abstimmung findet heute um 12.00 Uhr statt.

Schriftliche Erklärungen (Artikel 142)

4-031

David Martin (PSE), in writing. – Kashmir has suffered more than its fair share of tragedy, the most recent being the devastating earthquake. Sometimes out of tragedy comes hope, and so with the aftermath of the earthquake both India and Pakistan showed a desire to cooperate to improve the lives of the Kashmiri people. We must encourage all sides to continue with confidence measures and ‘softening’ the border. India must reduce the suffocating impact of its troops in Kashmir and Pakistan must continue to tackle terrorism. When the time is right the people of Kashmir must be given a voice in determining their future.

4-032

5 - Via Baltica (Aussprache)

4-033

Die Präsidentin. – Als nächster Punkt folgt eine Erklärung der Kommission zur Via Baltica.

4-034

Dalia Grybauskaitė, Member of the Commission. – On behalf of the Commission, and replacing my colleague, Commissioner Dimas, who is unable to participate today because of serious health problems, I would like to make a presentation on the situation and to explain why the Commission applied to the Court.

The Polish authorities gave the green light to the construction of the Augustów bypass, which cuts through the unique Rospuda valley in a forested Natura 2000 site, despite the initiation of previous infringement procedures. A letter of formal notice, covering the Augustów bypass among other things, was addressed to Poland on 15 December 2006, while the decision authorising the start of the works was issued by the Polish authorities on 2 and 9 February 2007.

The Rospuda valley is the last peat bog system of its kind in Europe. Therefore, the Commission is of the opinion that, if the project is executed in its current form, it would be in breach of the directives on birds and habitats. On 28 February 2007, the Commission issued a reasoned opinion on an urgent basis requesting Poland to comply with EC environmental law within a week. Having found the response of the Polish authorities unsatisfactory, the Commission decided on 21 March to refer the case to the Court of Justice. The decision provides for a request for interim measures, which means the suspension of construction works until the judgment of the main case is delivered, in order to avoid irreversible damage to the Natura 2000 site concerned.

4-035

John Bowis, *on behalf of the PPE-DE Group*. – Madam President, perhaps first we could send our good wishes to Commissioner Dimas and wish him a speedy recovery.

Secondly, let me say to my Polish friends that this is not an issue which is getting at Poland. There are many Member States who have been subject to pressure from Parliament and the Commission when a development proposal is potentially damaging to the environment.

I think in this case, though, we have a serious case which is going to be a test of will of the Commission, of the policy and certainly of this Parliament too. We have irreversible damage in prospect for the habitats of a large number of species from eagles to woodpeckers, to capercaillie, wolves and lynx. I welcome the Commission taking the steps of going to the ECJ and I certainly welcome the subsequent decision to seek a special procedure from the ECJ to make an order urgently requiring Poland to stop the works pending the proper full decision. That is sensible. The ECJ President granted that on 18 April and I hope that is a very strong message to the Polish authorities who are involved with this scheme. But regrettably, it appears that Poland is ignoring that and proceeding, at least in part, with construction works for two of the projects in north-east Poland.

So my request to the Commission is to insist that we look seriously at alternative routes, because we believe, and my committee believes, that there are alternatives which would be much better for the environment. We believe that they must be fully explored, they must use the strategic environmental assessment principles and that only if those are complied with should we agree to this road corridor proceeding.

I hope the Commission will take that message to her colleague. I hope it will make him better. It will certainly make it better for the Polish environment if we comply with the rules.

4-036

Thijs Berman, *namens de PSE-Fractie*. – Voorzitter, mijn fractie steunt de Commissie in dit geschil met de Poolse regering.

De Europese Unie heeft met zijn milieurichtlijnen, zoals de habitatrichtlijn en de vogelrichtlijn, een essentiële stap gezet naar een duurzame ontwikkeling van ons continent. De richtlijnen zijn een groot succes. De gebieden waar zij gelden, zijn vaak onder te brengen onder Natura 2000. En dit Europese netwerk van beschermde natuurgebieden van de lidstaten vormt de spil van het milieubeleid van de EU en voor het behoud en herstel van de biodiversiteit. De bescherming van natuur en milieu wordt er enorm mee versterkt.

Dat gaat soms in tegen lokale en nationale pressie. Politici bezwijken gemakkelijk onder de druk van economische belangen op korte termijn, in plaats van moed te tonen voor een schoon milieu voor toekomstige generaties.

Natuurlijk is de Via Baltica van groot economisch belang. Niemand zal dat ontkennen. Het ontsluiten van Noord- en Oost-Europa, het leggen van verbindingen van de Baltische staten naar het westen van Europa: het is essentieel. De groei van welvaart en welzijn in Polen is in het belang van heel Europa.

Vandaar ook dat er miljarden euro van de Structuurfondsen in het land worden geïnvesteerd en iedereen begrijpt dat de inwoners van de stad Augustov graag willen dat de gevaarlijke, lawaaierige verkeersoverlast van vrachtwagens snel wordt weggenomen.

Er zal een omleiding moeten komen om het centrum van de stad heen. Maar ten koste waarvan? De Rospudavallei is een uniek gebied, een speciale beschermingszone overeenkomstig de vogelrichtlijn en bovendien hoort het gebied te vallen onder de Habitatrichtlijn vanwege zijn buitengewone waarde. Polen heeft een enorme rijkdom aan natuur, met een landschap van buitengewone schoonheid. Die rijkdom is ook cruciaal voor de economische toekomst van Polen.

In Nederland hadden we zo'n situatie nog niet eens zo lang geleden, met de bouw - die tegengehouden is - van een nieuwe snelweg door een stuk van het Naardermeer. Het Naardermeer is het oudste natuureservaat van ons land. Het valt onder de Europese vogelrichtlijn. Die situatie is zeer vergelijkbaar met dit Poolse natuurgebied van de Via Baltica.

De Commissie heeft er terecht voor gekozen om de Poolse regering te waarschuwen tegen de aanleg van dit stuk snelweg. Polen heeft als Europese lidstaat de verplichting om de Rospudavallei te beschermen. De Poolse regering heeft weliswaar maatregelen voorgesteld die de vernietiging van een deel van het natuurgebied moeten compenseren, maar die compensatie is onvoldoende.

Het onderzoek naar mogelijke alternatieve routes is onvolledig uitgevoerd. Er zijn andere routes denkbaar die zouden voorkomen dat er onherstelbare schade aan het gebied wordt toegebracht.

De Commissie verzoekschriften van het Europees Parlement zal half juni een onderzoeksmissie sturen die de klachten zal onderzoeken van Poolse burgers die tegen de verwoesting van de vallei zijn.

We zullen alle partijen horen, we zullen alle argumenten wegen, maar een ding staat voorop: de Via Baltica mag een van Europa's mooiste natuurgebieden niet aantasten. En de aanleg van deze weg mag niet in strijd zijn met de Europese milieuwetten, die ook Polen heeft ondertekend. *Pacta sunt servanda*: verdragen moeten worden nageleefd.

4-037

Paweł Bartłomiej Piskorski, w imieniu grupy ALDE. – Pani Przewodnicząca! Na sprawy Via Baltica i Doliny Rospudy należy spojrzeć z dwóch punktów widzenia. One nie powinny być ze sobą sprzeczne.

Pierwszy punkt widzenia to punkt widzenia praktyczny – ludzi, którzy tam mieszkają, którzy tymi drogami się posługują. Dotyczy to nie tylko Polaków, dotyczy to też mieszkańców krajów bałtyckich, mieszkańców Skandynawii. Jest to problem rzeczywisty, od niego nie uciekniemy. Wielu ludzi na tych drogach ginie, oni mają prawo do jak najlepszego standardu dróg i poruszania się w dobrych dla siebie i bezpiecznych warunkach.

Ale drugi problem jest taki, że spotykamy się tutaj z kwestią odpowiedzialności władzy publicznej za podejmowane decyzje. To nie jest tak, jak usiłuje się przedstawić, że nie ma alternatywnego przebiegu tej drogi. Jest, i jest on możliwy, praktycznie do zrealizowania, wymaga tylko woli politycznej. W Polsce sprawa ta wywoływała od lat dyskusje. My zwracaliśmy na to uwagę łącznie z grupą polskich parlamentarzystów Parlamentu Europejskiego już w zeszłym roku, kiedy składaliśmy zapytanie do Komisji, a do polskiego rządu apelowaliśmy o wstrzymanie tej inwestycji, ponieważ dobrze jest przygotowywać inwestycje od razu z uwzględnieniem standardu europejskiego.

Druga sprawa to jest sprawa lekcji. Otóż to jest pierwsze, precedensowe wydarzenie tego rodzaju w Polsce. Musimy bardzo wyraźnie, my parlamentarzyści europejscy, i instytucje europejskie muszą dbać o to, żeby wszystkie państwa członkowskie od razu przygotowywały wszystkie swoje inwestycje – dla dobra mieszkańców, dla poprawy ich bezpieczeństwa – w standardzie uwzględniającym nasze dyrektywy, w standardzie uwzględniającym ochronę przyrody.

Jest to możliwe. Tu nie występuje żadna sprzeczność. Ta lekcja musi być bardzo silna, stąd my, frakcja liberalna, gorąco popieramy takie rozwiązanie, które jak najszybciej przyniesie stworzenie Via Baltica, ale również jak najszybciej przyniesie przełom polegający na tym, że nie warto upierać się przy złych, naruszających sferę ekologiczną decyzjach.

4-038

Roberts Zīle, UEN grupas vārdā. – Paldies, priekšsēdētājas kundze, cienījamā komisāre! Vispirms es gribētu teikt, ka iepazīstoties ar šī ceļa posma vēsturi, man kā Latvijas pilsonim, protams, likās, ka jau pirms daudziem gadiem bija zināms, ka šis ceļa posms tiks būvēts. Iespējams, ka *NATURA 2000* teritoriju saskaņošana Polijas iepriekšējās valdībās varbūt nenotika vislabākajā veidā. Taču rezultātā šī aizkavējuma dēļ cieš ne tikai tie cilvēki, kas dzīvo Polijā, īpaši austrumu daļā, un kas lieto šo ceļa posmu, iespējams, dienu dienā, bet veselas trīs Eiropas Savienības dalībvalstis — Igaunija, Latvija, Lietuva —, un ne tikai kā pilsoņi, kas pārvietojas uz Eiropas Savienību, bet arī kā liela industrijas sadaļa, jo pa šo ceļu posmu ik dienas 4,5 tūkstoši kravas mašīnu šķērso Augustovskas pilsētu. Es tiešām ļoti vēlētos, lai tiktu atrasts tāds kompromiss, kas neaizkavētu jau tā aizkavēto ceļa būvi. Mani dara bažīgu tas, ka šīs trīs Baltijas valstis īstenībā nav savienotas ar Eiropas Savienību ar ļoti normālu, modernu autoceļu. Šīs trīs Baltijas valstis nav savienotas ar Eiropas Savienību caur Poliju ar dzelzceļu, jo paredzams, ka *Rail Baltica* ceļa posms šajā teritorijā saskarsies ar tādām pašām grūtībām vides prasību ievērošanā. Un šīs trīs Baltijas valstis nav savienotas pat ar Eiropas elektrības tirgu Polijas — Lietuvas robežās. Tātad es aicinātu Komisiju un visus pārējos, tostarp Polijas valdību, kas varētu šos lēmumus panākt saprātīgā tempā, tomēr padomāt par šo jautājumu ne tikai no Polijas aspekta un Eiropas vides prasībām, bet arī no šo triju Eiropas Savienības dalībvalstu interesēm. Paldies!

4-039

IN THE CHAIR: DIANA WALLIS
Vice-President

4-040

David Hammerstein, en nombre del Grupo Verts/ALE. – Señora Presidenta, estamos ante un pulso entre el Gobierno polaco y las Instituciones europeas.

La legislación ambiental europea se tiene que aplicar. La Directiva sobre los hábitats naturales existe para que se aplique. Habrá un antes y un después de esta cuestión. O vamos en serio con el Derecho comunitario, o vamos en serio con la aplicación y la utilización de fondos europeos en grandes infraestructuras, o todo, poco a poco, se va a convertir en papel mojado.

He tenido el placer de recorrer esta zona tan preciosa y tan singular que es el valle de Rospuda, y puedo afirmar que este proyecto es absurdo. Este proyecto es, incluso, técnicamente casi imposible por la zona pantanosa que tiene que atravesar. Puedo afirmar, al mismo tiempo, que existen alternativas claras que son, incluso, más factibles, más económicas y podrían servir para el mismo fin que esta carretera.

Las personas que sufren el paso de camiones en Polonia oriental, en Augustów, son rehenes de un juego político que está haciendo el Gobierno polaco sobre otras cuestiones. Es un pulso político con la Comisión Europea, que se junta con otras cuestiones políticas. Son los habitantes de la zona y la naturaleza los que van a sufrir las consecuencias.

Además, las alternativas a esta carretera que discurre por el bosque cuentan con el respaldo del estudio preliminar, del estudio estratégico ambiental, preparado por la consultora Scott Wilson, una consultora internacional muy prestigiosa. Entonces, no es verdad que sólo exista la alternativa de esta carretera por la vía Báltica a través del valle de Rospuda o nada. En absoluto.

Lo que está en juego es la seriedad de este Parlamento y la seriedad de la legislación ambiental europea. Espero que haya firmeza por parte de la Comisión Europea, y firmeza consistente en no entregar más fondos regionales hasta que Polonia se dé cuenta de que ser parte del club europeo también quiere decir asumir las reglas.

4-041

Erik Meijer, *namens de GUE/NGL-Fractie*. – Voorzitter, de meeste in 2004 en 2007 toegetreden lidstaten van de Europese Unie hebben een goed ontwikkeld spoorwegnet.

Helaas is dat spoorwegnet de laatste 15 jaar ingekrompen en is er bezuinigd op het onderhoud. Bovendien ontvangen de oude spoorwegaansluitingen voor hun exploitatiekortingen veelal niet de vergoedingen van de staat waarop zij vooraf meenden te mogen rekenen. Nieuwe ondernemingen worden door die ervaring afgeschrikt om deel te nemen aan aanbestedingen. Daardoor is de kans groot dat het spoorwegnet steeds minder wordt gebruikt en dat het rollend materieel onbruikbaar wordt.

De grote voorsprong die deze landen op het gebied van spoorvervoer ten opzichte van het westen van Europa hadden, gaat zo verloren. Daardoor loopt ook hun milieu extra gevaar.

Minder spoor betekent niet dat er minder verkeer is. Om dat verkeer op te vangen, gaat nu alle aandacht naar investeringen in autosnelwegen. Die wegen bestonden daar ook 15 jaar geleden al, maar toen waren ze nog beperkt tot de allerdrukste routes, vooral rond de grote steden. In snel tempo komen er nu zulke wegen bij.

Uit een oogpunt van kostenbeperking wordt daarbij veelal onvoldoende rekening gehouden met de belangen van natuur en landschap. De kortst mogelijke route door als leeg beschouwde gebieden heeft de voorkeur en er is geen geld voor omleidingen, tunnels of wildviaducten.

Polen is niet het eerste of enige land dat daarmee te maken heeft. Ditzelfde probleem speelde jaren geleden al in de Tsjechische Republiek bij de verbinding vanaf Praag in de richting Dresden en ook in Bulgarije bij de verbinding van Sofia naar Thessaloniki.

De wijze waarop daar wordt omgegaan met waardevolle natuurgebieden trekt niet alleen de aandacht in het binnenland, maar ook in het buitenland. Internationale natuur- en milieuorganisaties vestigen er de aandacht op. Zij wijzen er ook op dat de Europese Unie medeverantwoordelijk wordt voor natuurvernietiging als zij zulke slechte projecten medefinanciert. Ik dring er al vele jaren op aan om in zulke gevallen iedere medeverantwoordelijkheid te weigeren.

Op 2 juli 2002 heeft commissaris Wallström als antwoord op mijn schriftelijke vragen verklaard dat Polen zijn plannen met de Via Baltica moet aanpassen. Ik herinner eraan dat het oorspronkelijke plan erin voorzag dat de Via Baltica buiten dit kwetsbare gebied om ging, maar dat die plannen later zijn herzien om andere steden beter te kunnen bedienen. Terugkeer naar het oorspronkelijke plan, dat allang ontwikkeld is, moet de inzet zijn van het optreden van de Europese Unie.

4-042

Johannes Blokland, *namens de IND/DEM-Fractie*. – Voorzitter, het is een goede zaak dat we ondanks de toenemende welvaart en de daarmee samenhangende verstedelijking nog waardevolle natuurgebieden binnen de grenzen van de Europese Unie hebben. Deze behoren tot het Natura 2000-netwerk. Dit netwerk zorgt ervoor dat de natuur in de Europese

Unie een beschermde status krijgt, hetgeen erg belangrijk is. Het draagt bijvoorbeeld bij tot de handhaving van biodiversiteit.

Juist deze week hebben we het voorstel van collega Adamou goedgekeurd. Daarin wordt voor het behoud van biodiversiteit gestreden. De Natura 2000-status zorgt er verder voor dat de natuurgebieden gegarandeerd blijven voor ons nageslacht.

Tenminste, dat zou zo moeten zijn. Niet iedere regering lijkt dit te beseffen, zo hebben we het afgelopen jaar gezien. De Poolse regering wil de nieuwe weg, de Via Baltica, aanleggen dwars door het Natura 2000-gebied van de Rospudavallei.

Ik ben zelf met een delegatie van de Milieucommissie in de Rospudavallei geweest en heb daar met eigen ogen gezien hoe uniek en waardevol dit Poolse natuurgebied is. Het is voor mij volstrekt onbegrijpelijk dat juist de Poolse minister van Milieu voorstander is van dit project, terwijl er goede alternatieven beschikbaar zijn. Hij zou toch als geen ander de desastreuze effecten van dit project moeten inzien.

Als compensatie voor de aanleg van de weg zouden ten noorden van het gebied een miljoen bomen geplant worden. Dat heeft echter ook nadelige effecten op de natuur. Ik weet dat de kwestie in Polen heel gevoelig ligt. Voor de verkeersveiligheid is het noodzakelijk dat de Via Baltica er snel komt, maar dan wel goed ingepast met een zo gering mogelijk negatief milieueffect.

Ik ben verheugd dat de Commissie waarschuwingen heeft gegeven aan de Poolse regering en dat ze naar het Europees Hof van Justitie is gestapt, toen de Poolse regering niet op haar eisen inging. De uitspraak van het Hof op 18 april dat de Poolse regering onmiddellijk met de compensatiemaatregelen moest stoppen, is hopelijk een signaal voor de toekomst. Een signaal dat door lidstaten niet zomaar aan waardevol natuurgebied kan worden getornd.

4-043

Bogusław Sonik (PPE-DE). – Pani Przewodnicząca! Kwestia planowanej budowy Via Baltica wzbudza wiele kontrowersji, podobnie jak w przypadku wielu innych transeuropejskich korytarzy transportowych. Studiując statystyki Komisji Europejskiej dotyczące inwestycji wyraźnie widać, że wiele państw członkowskich ma spore problemy z planowaniem inwestycji infrastrukturalnych na terenach objętych siecią Natura 2000: Austria, Hiszpania, Portugalia.

Obecnie rząd polski podtrzymuje wolę kontynuowania budowy obwodnicy Augustowa przez dolinę rzeki Rospudy. Argumentuje, że decyzja o inwestycji zapadła przed wejściem Polski do Unii Europejskiej, kiedy Polska nie była związana surowymi wymogami unijnych dyrektyw: ptasiej i siedliskowej, których złamanie w związku z inwestycją zarzuca Polsce Komisja Europejska. Argumentem przemawiającym za budową obwodnicy jest dla Polski bezpieczeństwo drogowe. Zapomniano jednak o kryteriach ekologicznych, które trzeba spełnić przy realizacji tego projektu.

Bez względu jednak na zaistniałą sytuację nie można pozwolić, aby rozmowy w sprawie obwodnicy stanęły w miejscu. Problem musi być rozwiązany w duchu kompromisu, który zadowoli obie strony. Oba argumenty, zarówno ekologiczny, jak i bezpieczeństwa drogowego, są równie ważne i dotyczyć będą setek podobnych inwestycji w Polsce i nie tylko w Polsce. Należy usprawnić mechanizm współpracy na różnych poziomach i dostosować kryteria regulacyjne do aktualnej sytuacji ekologicznej i społecznej.

Apelowałbym jednak o równe traktowanie podobnych wniosków o debatę w przyszłości. Do dnia dzisiejszego, pomimo poparcia ponad 60 posłów tej Izby, nie wyrażono zgody na debatę w sprawie największego zagrożenia ekologicznego w związku z budową Gazociągu Północnego na dnie Morza Bałtyckiego. Przypomnę, że ponad 10% obszarów morskich objętych jest siecią Natura 2000 i nikt, dosłownie nikt, nie podjął tej kwestii w Parlamencie Europejskim.

W obecnej sytuacji, kiedy na oczach ekologów i całej Europy dojdzie do zniszczenia cennych pod względem bioróżnorodności obszarów, nie widać woli do dyskusji nad kwestią zagrożenia ekologicznego naszego jedyne go wewnętrznego morza, Morza Bałtyckiego.

4-044

Andrzej Jan Szejna (PSE). – Pani Przewodnicząca! Delegacja polska PSE w Parlamencie Europejskim od dłuższego czasu podkreślała konieczność budowy obwodnicy Augustowa.

Jednakże wybrany projekt budowy, przebiegający przez Dolinę Rospudy, z całą pewnością negatywnie wpłynie na unikalny na skalę europejską ekosystem tego chronionego programem Natura 2000 terenu. Poprowadzenie obwodnicy Augustowa przez dolinę spowoduje nieodwracalne straty dla środowiska naturalnego, a w tym wycięcie 20 tysięcy drzew i wyginięcie bardzo rzadkich gatunków roślin i zwierząt. Niestety, należy zaznaczyć, że każdy wariant trasy obwodowej będzie ingerował w środowisko naturalne regionu. Należy wybrać taki, którego negatywny wpływ na unikalne zasoby fauny i flory Doliny Rospudy będzie możliwie najmniejszy.

Przedstawiciele Prawa i Sprawiedliwości, partii rządzącej aktualnie w Polsce, przed wyborami zapewniali, że droga Via Baltica, której część stanowi obwodnica Augustowa, ominie najcenniejsze przyrodniczo tereny. Teraz te obietnice łamią. Polskie władze miały czas na ponowne rozważenie kwestii lokalizacji obwodnicy, zignorowały jednak sugestie ekologów, że możliwe jest uniknięcie zniszczeń i zaoszczędzenie pieniędzy poprzez zmianę trasy autostrady. Minister środowiska nie skorzystał z szansy pogodzenia interesów domagających się obwodnicy mieszkańców Augustowa i obrońców przyrody. Rząd polski nie zwraca uwagi na problem, że taka inwestycja będzie niezmiernie kosztowna i obciąży polskich podatników, ponieważ Unia Europejska nie dołoży się do budowy drogi na obszarze, na którym zgodnie z dyrektywą siedliskową nie wolno niszczyć przyrody. A ponadto w związku z wyraźnie negatywną oceną projektu budowy przez Komisję Europejską dalsze kontynuowanie prac może narazić Polskę na wielomilionowe kary, których ciężar poniosą polscy podatnicy.

Według mnie przeprowadzenie lokalnego referendum regionalnego dotyczącego przebiegu obwodnicy Augustowa przez Dolinę Rospudy, zaproponowane przez premiera Jarosława Kaczyńskiego, jest jedynie przejawem uchylania się rządu RP od odpowiedzialności za sprawy kraju oraz niepotrzebnego antagonizowania polskiego społeczeństwa. Referendum zostało przeprowadzone, ponieważ w tym samym czasie odbywały się wybory do sejmiku województwa podlaskiego. Jednak od początku wiadomo było, że wynik tego referendum nie jest wiążący dla Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, zajmującego się aktualnie tą kwestią. Zatem nie ma żadnego znaczenia, a tego typu działanie służy jedynie wewnętrznym celom politycznym. Ponadto chciałbym zauważyć, że według polskich przepisów, aby referendum było ważne, musi w nim wziąć udział 30% uprawnionych do głosowania, a tego progu nie przekroczono podczas niedzielnych wyborów.

Przyroda jest jednym z naszych najcenniejszych skarbów, a jednak nie chronimy jej w dostatecznym stopniu. Uważam, iż rząd polski powinien niezwłocznie dokonać rzetelnego opracowania alternatywnych wariantów, które umożliwią rozwiązanie problemu.

4-045

Danutė Budreikaitė (ALDE). – Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, Augustavo aplinkelis turėtų tapti „Via Baltica“ dalimi. Tai labai svarbu Augustavo miestui, per kurio centrą per metus pravažiuoja apie 1,5 milijono transporto priemonių.

Europos Komisija apskundė Lenkiją Europos Teisingumo Teismui dėl aplinkelio, pradėto dar iki Lenkijos narystės ES, statybos, nes pažeidžiami Rasputos slėnio, per kurį suprojektuota estakada, aplinkosauginiai reikalavimai. Teritoriją saugo „Natura 2000“ programa.

Tačiau aplinkosaugos problemą nekeliama „Nord Stream“, kuris planuojamas per „Natura 2000“ teritoriją ir gali sukelti neprognozuojamas ekologines pasekmes.

Lenkija ieško problemos sprendimo būdų, galbūt statyti žymiai brangesnį tunelį, tačiau Augustavo gyventojai nori ramiai gyventi. Gyventojai, kenčiantys nuo taršos, niekam nerūpi.

Teiravausi Komisijos, kokią išeitį ir pagalbą, išskyrus draudimą statyti, galėtų gauti Lenkija. Man buvo atsakyta, kad, laikantis subsidiarumo principo, Komisija nėra įgaliota primesti valstybėms narėms konkrečių sprendimų arba nurodyti išlaidų.

Tai gal reikėtų peržiūrėti Komisijos įgaliojimus?

Ar Baltijos šalys bus priverstos skraidyti į Europą tik lėktuvais?

4-046

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). – Pani Przewodnicząca! Środowisko naturalne jest rzeczą bardzo ważną, jedną z najistotniejszych we współczesnym świecie. Natura jest niezależnym elementem naszego otoczenia, nie my ją stworzyliśmy i należy bezwzględnie ją chronić.

Ochrona środowiska nie może jednak stanowić alibi dla niewielkich grup działaczy ekologicznych, którzy uciekają się do szantażowania władz poszczególnych regionów i państw. Z powodów bardziej politycznych niż ekologicznych oraz z uwagi na spodziewane korzyści materialne próbują oni blokować budowę dróg, obwodnic i lotnisk. Klasycznym przykładem nadużywania argumentów ekologicznych są protesty przeciw budowie lotniska w Świdniku pod Lublinem w Polsce. Przywołuje się istniejącą tam kolonię susłów, nie wspominając, że nie było to ich pierwotne środowisko i że zdaniem specjalistów mogą bez szkody dla siebie być przesiedlone w inne miejsce.

Podobnie wątpliwe uzasadnienia przytaczają ekolodzy w sprawie innych planowanych inwestycji w Europie Środkowo-Wschodniej, w tym Via Baltica. Nie wspomina się, że zdecydowana większość w Polsce w referendum w tymże regionie, gdzie ma przebiegać obwodnica, opowiedziała się za budową tejże obwodnicy.

Europejskie regulacje ekologiczne nie mogą być stosowane automatycznie, bez rozpoznania poszczególnych przypadków. Należy podchodzić do nich zgodnie ze zdrowym rozsądkiem, a nie kierować się ideologicznymi emocjami. Stosując ekologiczny straszak można byłoby wstrzymać większość inwestycji w infrastrukturę realizowanych w nowych państwach członkowskich. Nie zapominajmy, że te inwestycje istotnie wpływają na poziom życia ludzi – ich prawo do korzystania z dobrej infrastruktury jest co najmniej tak samo ważne jak względy ekologiczne.

4-047

Stanisław Jałowiecki (PPE-DE). – Pani Przewodnicząca! To prawda, że Polska, która przez ostatnich 18 lat, od rozpoczęcia przemian ustrojowych, zrobiła bardzo wiele, niestety zaniedbała budowę dróg. To prawda.

Teraz próbujemy gwałtownie te zaszłości odrobić, ale to oczywiście nie idzie łatwo. Jedną z tych przeszkód są bariery ekologiczne, które, trzeba to przypomnieć, nie ograniczały budowy sieci transportowej wtedy, kiedy Europa Zachodnia betonowała drogami znaczną część swojego obszaru. Teraz mamy konflikt.

Przyroda w tym konflikcie jednak nie jest bezgłówna. W jej imieniu wypowiadają się rozliczne grupy ekologów, czasami zresztą wypowiadają się przesadnie głośno, zapominając, że człowiek jest przecież także ważną, czy nie najważniejszą, częścią tego ekosystemu. I że to właśnie człowieka przede wszystkim należy chronić.

Żałować należy, że konflikt wokół budowy Doliny Rospudy zaszedł tak daleko, że tak się bardzo – również politycznie – skomplikował. Czy jest z niego jakieś wyjście, rozsądne wyjście, które byłoby w stanie zadowolić obie strony? Obawiam się, że nie, że Komisja musi wybrać. Trzeba się zdecydować.

Osobiście uważam, że drogę budować trzeba, jednakże zgoda na tę budowę powinna być opatrzona twardym katalogiem warunków, jakie powinny być spełnione, aby straty środowiskowe były jak najmniejsze. Bo, nie oszukujmy się, zawsze będą straty. Towarzyszą one przecież każdej cywilizacji, niczego w tym cywilizacyjnym postępie naprawdę nie dostajemy za darmo. To wszystko kosztuje.

4-048

Bogusław Liberadzki (PSE). – Pani Przewodnicząca! Via Baltica jest ważna przede wszystkim dla zwiększenia spójności Unii Europejskiej. Jest ważna dla przybliżenia czasowego państw bałtyckich, czyli Litwy, Łotwy, Estonii, pośrednio też Finlandii, przez Polskę do całej Unii Europejskiej. Korzyści dla Unii – te europejskie – wydają się wymierne i znaczące.

Znam jednocześnie bardzo trudną sytuację mieszkańców Augustowa – przez to miasto odbywa się duży i wciąż rosnący ruch ciężarówek, tranzytujących samochodów osobowych oraz autokarów. Ci ludzie dalej tak żyć nie mogą. Ten region Polski jest bardzo bogaty w walory naturalne: flora, fauna, jeziora, lasy, krajobraz. Każda lokalizacja drogi w tym regionie przyniesie negatywne skutki środowiskowe, ale ominąć tego regionu po prostu nie można. Zbudowanie drogi udostępni i przybliży te walory Europejczykom, niezbudowanie uczyni ten region nadal niedostępnym skansenem.

Proszę zatem, aby Komisja uwzględniła te aspekty, pomimo nie zawsze profesjonalnego stanowiska obecnego polskiego rządu. Jest możliwe i niezbędne, aby Komisja i rząd skutecznie poszukali rozwiązania przynoszącego korzyści Unii, obywatelom, ulgę mieszkańcom Augustowa oraz kierowcom tranzytujących pojazdów bez nadmiernych szkód dla środowiska. Byłem przez wiele lat, w połowie lat 90., polskim ministrem transportu. Wtedy wspierałem ten projekt, uznawałem, że jest potrzebny, dzisiaj też projekt budowy Via Baltica popieram.

4-049

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – Pani Przewodnicząca! Moim obowiązkiem jako posła z Polski jest poinformować Koleżanki i Kolegów, że sprawa Via Baltica ma dwa oblicza. Jedno ekologiczne a drugie polityczne oraz że została przesadnie nagłośniona.

Najgorsze w tym jest to, że w lokalne rozgrywki wyborcze na Podlasiu wmieszała się również Komisja Europejska. Przy okazji chcę zauważyć, że ostatnio Komisja ingeruje zbyt często i bez potrzeby w sprawy, które są w kompetencji polskiego rządu i samorządu. Z tego powodu niedługo będzie głośno wokół trasy E-19.

Rodzi się więc pytanie: o co Komisji chodzi? W Polsce powszechnie mówi się, że o zablokowanie postawionych do dyspozycji Polsce środków na budowę autostrad. Może więc lepiej byłoby, gdyby Komisja zajęła się na przykład sprawą produkcji w Europie żywności genetycznie modyfikowanej, gdyż właśnie z tego powodu grozi nam katastrofa ekologiczna i biologiczna, oraz fermami Schmidta, które bezkarnie coraz bardziej zatruwają środowisko. Jest więc co robić i niekoniecznie trzeba przeszkadzać tym, co uczciwie pracują.

4-050

Barbara Kudrycka (PPE-DE). – Pani Przewodnicząca! Komisja Europejska za rozpoczęcie budowy odcinka o 1 500 metrów dłuższego od trasy, którą obecnie jeżdżą tiry i który obecnie przekracza Naturę 2000 na odcinku 5 kilometrów, zdecydowała się pozwać Polskę do Trybunału. Dzisiejsza trasa jest w tak fatalnym stanie, że mieszkańcy nazywają ją „drogą śmierci”. Tylko w roku 2006 w okolicach małego miasteczka Augustowa zginęło na tej drodze 14 osób, a 25 zostało rannych. Odkładanie budowy obwodnicy o 3-5 lat, a co najmniej tyle zajmie rozstrzygnięcie sprawy w Trybunale i

ewentualne powtórzenie od samego początku procesu inwestycyjnego, może spowodować śmierć kolejnych 40 do 70 ofiar.

Pragnę wspomnieć również o szkodliwości hałasu wytwarzanego przez tysiące tirów przejeżdżających przez Augustów oraz o zagrożeniu życia katastrofą, która grozi mieszkańcom z powodu narażenia na wypadki tirów przewożących materiały niebezpieczne przez tereny zabudowane.

Dyrektywa siedliskowa w wyjątkowych okolicznościach, ze względów społecznych, dopuszcza inwestycje na obszarach Natura 2000 pod warunkiem stosowania kompensat. W ubiegłą niedzielę prawie 92% mieszkańców w referendum opowiedziało się za budową już wyznaczonej nowej trasy. Czy takie stanowisko mieszkańców nie jest wystarczającym powodem społecznym do wycofania skargi z Trybunału?

Jeśli Komisja nie zdecyduje się na wycofanie skargi, świadczyć to będzie, że nie potrafiła sprawiedliwie wyważyć opinii nielicznych, ale bardzo wpływowych w Dyrekcji do spraw Środowiska, grup ekologów oraz ekoterrorystów. A z drugiej strony oczekiwać i potrzeb mieszkańców, które osobiście przedstawił Komisji i burmistrz, i marszałek województwa.

W tej sytuacji, jeśli alternatywne metody budowy mostu przez Rospudę nie będą satysfakcjonowały Komisji, może dojść do poważniejszego konfliktu, grożącego permanentnym paraliżem i zablokowaniem używanej obecnie drogi. Przy tak zdeterminowanych mieszkańcach, a wiem, bo tam jako jedyna mieszkam, wszystko jest możliwe. Dlatego może należy rozważyć rozpoczęcie negocjacji z Rosją, Białorusią, Ukrainą w sprawie skierowania ruchu tranzytowego z państw bałtyckich przez te kraje, jeśli tej drogi szybko nie będzie.

4-051

Katrin Saks (PSE). – Austatud eesistuja. Eesti esindajana tahan rõhutada Via Baltica tähtsust. See on olnud läbi ajaloo meie tähtis ühendus Euroopa riikidega ja ta tuleb välja ehitada nii, et muuta see kiireks ja ohutuks. Täna ta seda ei ole.

Sel kevadel kulus näiteks sõiduautoga Tallinnast Varssavisse jõudmiseks rohkem kui 12 tundi ja see ei ole ju normaalne. Seetõttu tervitame igati neid võimalusi, mida kümnes raamprogramm annab kiirtee väljaehitamiseks, aga samas ei õigusta hea tee loobumist kõikidest keskkonnanõuetest – sellised teed ei vii meid ka kindlasti õnnelikku tulevikku. Ja kahjuks heidab Poola juhtum varju ka kogu Via Baltica projekte, mis just Baltikumile on eluliselt väga oluline.

Me loodame, et Euroopa Kohus teeb peagi oma otsuse ja et komisjoni ja Poola võimude vahel leitakse kompromiss ja seda võimalikult kiiresti. Ma rõhutaksin veelkord kõikide ühenduste olulisust Euroopa liikmesriikide vahel, olgu see siis maantee, raudtee või ka elektriliinid. Me ei saa tunda ennast Euroopa Liidu täieõiguslike liikmetena, kui need ühendused praktiliselt kas puuduvad või on väga viletsad.

4-052

Dalia Grybauskaitė, Member of the Commission. – Madam President, I understand the sensitivity of this issue. We are talking about trans-European networks, about trans-European works and roads and people who are living near these roads.

We understand that this project started before the entry of Poland into the European Union. However, I would like to stress, on behalf of the Commission, that certain procedures need to be followed before large programmes can be started, in particular impact assessments. The Commission is urging Poland – as it is now its responsibility – to complete the impact assessment as soon as possible.

In comparison, and in reply to the question on the North Stream proposal, the project concerned has not yet started; the impact assessment is ongoing and this project can only start after the impact assessment is completed. That is a different matter. It is the opposite with the Via Baltica situation. There has been no impact assessment; the process is only halfway through, but the works are ongoing.

The works are ongoing outside Natura 2000. We do not have any information that Poland is breaching any decision of the Court. I can also confirm that no European financial resources have yet been given to the project.

There were some comments concerning the Commission's responsibilities and powers. They are outlined in the European Treaties. If you want to change them, then you will have to change the Treaties.

4-053

President. – The debate is closed.

Written statements (Rule 142)

4-054

Filip Kaczmarek (PPE-DE), na pismie. – Pani Przewodnicząca! Polsce, Litwie, Łotwie jest potrzebna zarówno Via Baltica oraz inne inwestycje drogowe, jak i ochrona środowiska naturalnego, w tym Doliny Rospudy. Nie można izolować

jakichś obszarów Unii od innych regionów i państw wyłącznie z powodu wymogów wynikających z zasad ochrony środowiska.

Z drugiej strony nie można też ignorować środowiska, uzasadniając wszelkie decyzje potrzebami rozwoju infrastrukturalnego. Eksperti informują, że są alternatywne trasy, które nie zagrażają środowisku w tak dużym stopniu, jak dotychczasowe projekty. Jeżeli tak, to trzeba skoncentrować wysiłek na przyspieszeniu ich realizacji, a nie na upartym trzymaniu się nieoptymalnego rozwiązania.

Poziom emocji, jakie wywołuje ten problem w Polsce, jest bardzo wysoki. Wydaje się, że byłoby rozsądniej znaleźć rozstrzygnięcie merytoryczne. Koalicja rządząca w Polsce skrajnie upolityczniła kwestię. Doprowadziła nawet do przeprowadzenia lokalnego referendum, którego trudno nie traktować jako próby instrumentalizacji kwestii przebiegu Via Baltica, gdyż było one przeprowadzone jednocześnie z wyborami regionalnymi. Na dodatek wynik referendum nie ma charakteru wiążącego ani dla Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, ani nawet dla władz polskich.

Najlepszym rozwiązaniem dla mieszkańców regionu i przyszłych użytkowników drogi wydaje się znalezienie kompromisu na poziomie europejskim, tak aby zasada zrównoważonego rozwoju nie była pustym hasłem.

4-055

(The sitting was suspended at 11.35 and resumed at 12.00)

4-056

VORSITZ: HANS-GERT PÖTTERING
Präsident

4-057

6 - Begrüßung: siehe Protokoll

4-058

4-059

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – Mr President, I would like to inform the House that last night the Israeli authorities arrested a number of elected representatives of the PLC, including a Minister of the Abbas Government. I would therefore ask you, President, to condemn this Israeli action and to make a strong statement against their practice of arresting elected representatives of the Palestinian people. This is not the way to go forward with the peace process.

(Applause)

4-060

Der Präsident. – Wir haben darüber eben auch in der Konferenz der Präsidenten gesprochen. Ich werde, sofern es bei diesem Reiseplan bleiben kann, am Sonntag in den Nahen Osten fliegen und dann die geeigneten Mittel suchen, um dies zur Sprache zu bringen.

4-061

7 - Abstimmungsstunde

4-062

7.1 - Gemeinsame Organisation der Agrarmärkte (Abstimmung)

4-063

– **Bericht: Busk (A6-0171/2007)**

4-064

7.2 - GMO für Getreide (Abstimmung)

4-065

– **Bericht: Glattfelder (A6-0141/2007)**

– *Vor der Abstimmung über den Vorschlag des Ausschusses für Landwirtschaft und ländliche Entwicklung:*

4-066

Neil Parish (PPE-DE). – Mr President, could you make it entirely clear that it is rejected on the recommendation of the rapporteur, not the Committee on Agriculture and Rural Development. I make no further statement.

4-067

Der Präsident. – Es ist die Empfehlung des Berichterstatters, den Vorschlag der Kommission abzulehnen. Wer dem Berichterstatter folgen will, der muss jetzt mit Nein stimmen.

4-068

7.3 - Verificación de credenciales de Beniamino Donnici (votación)

4-069

– **Bericht: Gargani (A6-0198/2007)**

– *Vor der Abstimmung:*

4-070

Graham Watson (ALDE). – Mr President, I rise under Rule 3(3) of the Rules of Procedure to ask you to invoke your presidential powers, defined in Rule 19, to declare inadmissible, and therefore to stop the vote on, the report by Mr Gargani (A6-0198/2007). This report is in contravention of the Treaties and, in particular, of Articles 12 and 13 of the 1976 Act. It is, therefore, without legal basis, and I ask you to use your presidential powers to declare it inadmissible.

4-071

Der Präsident. – Es handelt sich um einen Bericht des Rechtsausschusses. Wer könnte besser über die Rechtslage Auskunft geben als der Rechtsausschuss! Der Präsident sieht sich nicht in der Lage, eine Entscheidung des Rechtsausschusses in einer Rechtsfrage zu korrigieren, obwohl ich auch vor langer Zeit Jura studiert habe. Deswegen ist es meine Entscheidung, dass wir über den Bericht abstimmen.

– *Nach der Schlussabstimmung:*

4-072

Graham Watson (ALDE). – Mr President, my Group considers what the House has just done to be illegal, as I explained earlier. Nonetheless, we accept the verdict of the House. As they sometimes say in my language, we look forward to seeing you in court!

(Laughter)

4-073

Der Präsident. – Dies ist eine Frage des gesamten Parlaments. Da Sie dem Parlament auch angehören, finden wir uns dann da gemeinsam wieder.

(Beifall)

4-074

7.4 - Lage in Nigeria (Abstimmung)

4-075

– **Entschließungsantrag (B6-0201/2007)**

4-076

7.5 - Washingtoner Artenschutzabkommen (CITES) (Abstimmung)

4-077

– **Entschließungsantrag (B6-0200/2007)**

4-078

8 - Begrüßung: siehe Protokoll

4-079

9 - Abstimmungsstunde (Fortsetzung)

4-080

9.1 - Kenntnisse in die Praxis umsetzen: Eine breit angelegte Innovationsstrategie für die EU (Abstimmung)

4-081

– **Bericht: Gierek (A6-0159/2007)**

4-082

9.2 - Entwicklung eines strategischen Konzepts zur Bekämpfung des organisierten Verbrechens (Abstimmung)

4-083

– Bericht: Newton Dunn (A6-0152/2007)

4-084

9.3 - Kaschmir: derzeitige Lage und künftige Perspektiven (Abstimmung)

4-085

– Bericht: Nicholson of Winterbourne (A6-0158/2007)

– Vor der Abstimmung über Änderungsantrag 5:

4-086

Charles Tannock (PPE-DE). – Mr President, I would like to move an oral amendment to delete the two words ‘at present’ from the paragraph.

4-087

(Der mündliche Änderungsantrag wird nicht berücksichtigt.)

– Vor der Abstimmung über Änderungsantrag 11:

4-088

Jo Leinen (PSE). – In English the text reads: ‘Urges the EU to take a firm stance in upholding the democracy and human rights clause ... examining the possibility of setting up a specific human rights dialogue with Pakistan’. Then comes the oral amendment: ‘as is already the case with India’.

4-089

(Der mündliche Änderungsantrag wird angenommen.)

– Vor der Abstimmung über Änderungsantrag 13:

4-090

Jo Leinen (PSE). – It reads, ‘[...] cautions the European Union and the international community that the Kashmir dispute *continues to represent* a serious risk of conflict in the region *and the wider world*, [...]’. The amendment reads, ‘[...] cautions the European Union and the international community that the Kashmir dispute *has represented* a serious risk of conflict in the region, [...]’.

4-091

(Der mündliche Änderungsantrag wird nicht angenommen.)

– Nach der Abstimmung über Änderungsantrag 52:

4-092

Sajjad Karim (ALDE). – Mr President, I understood that a request had been put in for an oral amendment by myself through the ALDE Group secretariat. Could you kindly check your notes?

4-093

President. – It might have been requested, but it is not in my papers. Therefore we have to proceed as usual.

4-094

9.4 - Estland (Abstimmung)

4-095

– Entschließungsantrag (B6-0205/2007)

4-096

10 - Stimmerklärungen

4-097

– Bericht: Busk (A6-0171/2007)

4-098

David Martin (PSE), in writing. – I welcome the Busk Report which should lead to significant simplification of the Common Agricultural Policy. While I want to see further reform of CAP I accept the Rapporteur's argument that this should not be by the "back door".

4-099

Carl Schlyter (Verts/ALE), skriftlig. – Det är bra att det lagliga ramverket förenklas men samtidigt finns såväl exportsubventioner och andra interventionsstöd kvar. Det kan jag aldrig acceptera och därför avstår jag.

4-100

Salvatore Tatarella (UEN), par écrit. – Je doute du bien-fondé de la démarche de la Commission européenne qui, sous l'apparence plutôt sympathique d'un souci de simplification administrative, est de nature à prendre moins en considération les spécificités de certaines productions. Je regrette également que mes collègues de la commission de l'agriculture et moi-même n'ayons pas eu le temps d'étudier la proposition de la Commission européenne dans de bonnes conditions, en raison du calendrier infernal dicté par la Présidence du Conseil. Toute cette procédure aurait mérité une réflexion plus profonde au sein des institutions européennes, et je regrette qu'un sujet aussi fondamental n'ait pas pu bénéficier de d'avantage de temps.

C'est pourquoi je me suis abstenu lors du vote final.

4-101

– **Bericht: Glattfelder (A6-0141/2007)**

4-102

Hélène Goudin och Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Återigen har EU-parlamentets jordbruksutskott utarbetat ett betänkande som motsätter sig en reformering av den gemensamma jordbrukspolitiken.

Vi vill avskaffa den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål. Vi stödjer dock kommissionens förslag gentemot Europaparlamentets jordbruksutskott eftersom utskottet nu vill gå emot avskaffandet av interventionsuppköpen av majs.

Junilistan konstaterar att det i detta läge är tur att inte Europaparlamentet har medbeslutande om EU:s jordbrukspolitik eftersom unionen då skulle hamna i en fälla av protektionism och tunga subventioner till samtliga olika grupper inom jordbruksnäringen.

4-103

David Martin (PSE), in writing. – I voted for the Glattfelder Report on the Common organisation of the market in cereals not because I entirely support its contents but because it is in line with CAP reform. I also accepted as a compromise the phasing out of public interventions to support cereal crops.

4-104

Véronique Mathieu (PPE-DE), par écrit. – Réformer le système d'intervention sur le maïs est une nécessité.

Conçu comme un filet de sécurité en cas de difficultés pour écouler la production, ce système ne joue plus uniquement ce rôle primaire, notamment en Hongrie, et constitue un débouché commercial à part entière.

Toutefois, il ne faut pas l'abandonner du jour au lendemain, qui plus est sur la base d'une étude conjoncturelle portant sur deux campagnes de commercialisation exceptionnelles, et fondée sur les difficultés d'un seul État, la Hongrie.

La proposition de la Commission est inacceptable: elle est précipitée, et les producteurs ne pourront pas la gérer dans de bonnes conditions. Il ne faudrait pas confondre vitesse et précipitation.

Une limitation de la quantité susceptible de bénéficier du système d'intervention et un réexamen à l'occasion du bilan de santé seraient un bon compromis entre nécessité d'agir et prendre le temps d'agir.

À un problème local, la solution se doit d'être locale, à une mesure radicale et irréfléchie proposée par la Commission européenne, la réponse du Parlement sera celle d'une réforme progressive, de la réflexion, de l'écoute des agriculteurs et du réexamen à l'occasion du bilan de santé.

4-105

– **Bericht: Gargani (A6-0198/2007)**

4-106

Bruno Gollnisch (ITS). – Monsieur le Président, mes chers collègues, le vote qui est intervenu en faveur de notre collègue sera facilement annulé – je me borne à le constater et on peut le regretter – par la Cour de justice des Communautés européennes. Pourquoi? Parce que votre jurisprudence est à géométrie variable!

Quand il s'est agi de déchoir scandaleusement Jean-Marie Le Pen de son mandat, vous vous êtes réclamé de la compétence nationale et n'avez pas voulu vous assurer que les autorités françaises se livraient à une véritable voie de fait. Il s'est agi, pour vous, de vous conduire de la même façon lors de la vérification des pouvoirs de notre collègue Ruiz-Mateos: vous vous êtes réclamé de la loi nationale.

À présent, vous voulez défendre les prérogatives du Parlement! Pourquoi pas? Votre attitude a toutefois abouti à une jurisprudence de la Cour de justice des Communautés européennes, laquelle, malheureusement, vous est défavorable, et confirme, par conséquent, l'adage latin: "*Hodie mihi, cras tibi*" - À mon tour aujourd'hui, au tien demain! La jurisprudence du Parlement ne peut être défendue que si elle est égale pour tous les députés!

4-107

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *por escrito*. – As questões colocadas pelo presente relatório são complexas e têm um alcance profundo, nomeadamente quanto ao poder soberano de um Estado-Membro quanto à designação e definição dos seus representantes no Parlamento Europeu, no âmbito do quadro normativo existente que regula as eleições para o Parlamento Europeu.

Não entrando em considerações quanto à matéria processual e jurídica que só ao Estado-Membro em causa caberá dirimir - designadamente no caso em apreço no presente relatório - as instâncias italianas, com base numa decisão do Conselho de Estado, decidiram nomear um determinado deputado ao Parlamento Europeu, deputado esse que é posto em causa, através do presente relatório, pelo Parlamento Europeu.

Posto isto, consideramos que estando salvaguardados os preceitos e condições exigidas - ao nível nacional e do Parlamento Europeu - para a indicação de um deputado de um Estado-Membro, deverá caber a este último, em conformidade com o quadro jurídico interno, proceder à sua nomeação.

4-108

PRESIDENCIA DEL SR. ALEJO VIDAL-QUADRAS

Vicepresidente

4-109

- Convención sobre el Comercio Internacional de Especies Amenazadas de Fauna y Flora Silvestres (CITES) (B6-0200/2007)

4-110

Michl Ebner (PPE-DE). – Herr Präsident! Ich wollte nur mitteilen, dass ich mich in der Abstimmung in Sachen CITES der Stimme enthalten habe, nicht etwa, weil ich mit vielen Dingen, die in der Entschließung enthalten sind, nicht einverstanden wäre, sondern aufgrund des Umstandes, dass wir hier wie so oft den Entwicklungsländern Verhaltensweisen vorschreiben, die wir zwar als richtig empfinden, die aber aus der Sicht jener Länder vielleicht nicht so glücklich sind. Aus diesem Grund habe ich mich eben der Stimme enthalten.

4-111

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *por escrito*. – A Convenção sobre o comércio internacional de espécies de fauna e flora selvagem ameaçadas de extinção (CITES) é um acordo internacional, cujo objectivo é garantir que o comércio internacional de espécies de fauna e flora selvagens não ameace a sobrevivência destas. A Convenção integra já 171 países, incluindo Portugal, que ratificou o texto da Convenção em Dezembro de 1980, tendo entrado em vigor em Março de 1981.

Considerando a fragilidade de sobrevivência de muitas espécies, a CITES adquire particular importância. Actualmente, cerca de 5.000 animais e 28.000 plantas estão protegidos pela CITES, entre as quais, espécies existentes no território português. As espécies incluídas na CITES estão distribuídas por 3 anexos, consoante o grau de protecção necessário.

O comércio ilegal de animais e plantas tem representado, ao longo dos anos, uma séria ameaça para muitas espécies e, não obstante o crescente controlo, vigilância e combate realizado em muitos países, permanece, infelizmente, elevado.

Como em outros tipos de acordos e planos de protecção de espécies selvagens, o sucesso da CITES depende, também, da adopção de uma abordagem equilibrada, baseada em critérios científicos e recomendações de organismos acreditados, assegurando a validade e a credibilidade das suas acções, assim como da efectiva aplicação das recomendações acordadas.

4-112

– Informe: Gierek (A6-0159/2007)

4-113

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *por escrito*. – O relatório perspectiva a inovação como variável do mercado interno, exigindo a liberalização dos mercados e a remoção sistemática dos entraves à livre circulação de mercadorias, serviços e capitais, à liberdade de estabelecimento e à mobilidade da mão-de-obra, sempre na lógica da concorrência/concentração capitalista.

Face ao subfinanciamento do Sétimo Programa-Quadro para a Investigação e Desenvolvimento (I&D), mais uma vez se preconiza a utilização dos fundos estruturais para o financiar, assim como o "fomento e o reforço das parcerias entre os sectores público e privado", ou seja, colocar o investimento público ao serviço de lógicas de rentabilização privada.

O que é necessário é promover o investimento público na investigação, educação e inovação, com base em estratégias de desenvolvimento sustentado em cada país, contribuindo para melhorar a qualidade de vida, criar emprego (com direitos) e riqueza (justamente redistribuída). Estratégias que rejeitem a mercantilização do conhecimento, da educação e da investigação e recusem que só uma investigação altamente lucrativa, com oportunidades de mercado, poderá ver a luz do

dia. Estratégias que promovam um maior investimento na educação e na formação a todos os níveis e que facilitem efectivamente o acesso das PME's aos diversos programas e acções existentes.

(Declaração de voto encurtada nos termos do nº 1 do artigo 163º do Regimento)

4-114

Bogusław Liberadzki (PSE), na piśmie. – Sprawozdanie właściwie podkreśla potrzebę wprowadzenia w Europie szerokiej strategii innowacyjnej, poprawiającej konkurencyjność jej gospodarki. Strategia innowacyjna powinna się opierać na utworzeniu wyspecjalizowanych regionów wiedzy, przeprowadzeniu reformy prawa patentowego oraz wprowadzeniu zachęt podatkowych dla przedsiębiorstw inwestujących w badania i innowacje.

W celu ułatwienia przepływu wiedzy na płaszczyźnie ośrodek badawczy-podmiot gospodarczy, sprawozdawca zauważa potrzebę promowania na terenie państw członkowskich wyspecjalizowanych regionów wiedzy, podniesienia znaczenia współpracy transgranicznej oraz zintensyfikowania współpracy z ekspertami z krajów trzecich.

Zgodnie z duchem sprawozdania uważam, iż Europejski Instytut Technologii powinien stworzyć warunki, które umożliwiłyby powiązanie ośrodków wiedzy z przedsiębiorstwami poprzez koncentrowanie się na innowacjach oraz pomagać w ożywieniu konkurencji w innowacyjnych dziedzinach gospodarki.

Ważnym elementem sprawozdania jest również wskazanie na konieczność reformy polityki patentowej w Europie. Nie można się bowiem nie zgodzić, iż solidna i sprawiedliwa ochrona praw autorskich i systemy patentowe to kluczowe elementy dla budowy gospodarki i społeczeństwa opartych na innowacyjnej wiedzy.

4-115

David Martin (PSE), in writing. – I voted for the Gierke report but against all amendments which could have led to reviving discussions on the Computer Implemented Inventions Directive. Given the efforts to find a majority in the first place for this directive it would not have been helpful to reopen the debate.

4-116

Luís Queiró (PPE-DE), por escrito. – Sendo clássica a ideia de que do relacionamento estreito entre o ensino superior e as empresas só podem resultar benefícios para ambas as partes, ainda assim tal nem sempre é uma realidade. Por outro lado, é frequente os poderes públicos empenharem-se na criação de condições (conforme os métodos e os tempos) favoráveis à investigação científica e académica, mas nem sempre o fazem – ou conseguem fazer – com idêntica eficácia no domínio empresarial.

É evidente que o apoio à inovação ao nível das empresas tem de obedecer a regras e a métodos distintos dos do investimento na investigação ao nível académico. Ainda assim, sabendo-se, como se sabe, que uma parte muito substancial da inovação nasce directamente na actividade empresarial e na busca de respostas ao que é solicitado pelo mercado, entendo que, no essencial, este relatório do Parlamento Europeu é um contributo útil ao que é proposto na comunicação da Comissão. Oxalá os poderes nacionais e regionais aproveitem estas oportunidades.

4-117

Teresa Riera Madurell (PSE), por escrito. – Señor Presidente, quisiera explicar mi voto en relación con el informe del señor Gierke sobre innovación.

Mi voto ha sido afirmativo, pues el ponente ha hecho un trabajo difícil y necesario en un tema esencial para conseguir los objetivos de Lisboa, pero que es todavía nuestra asignatura pendiente.

Para llegar a ser una sociedad avanzada basada en el conocimiento, no sólo hay que ser fuertes en investigación y desarrollo tecnológico, es decir, en la capacidad de generar, absorber, asimilar y transmitir a la sociedad y a las empresas nuevos conocimientos y habilidades, sino que también hay que ser fuertes en la capacidad para transformar estos conocimientos en riqueza y bienestar social y esto es innovación.

No todos los países de la UE estamos al mismo nivel en cuanto a los indicadores que definen a una sociedad basada en el conocimiento, tampoco en el de esfuerzo en innovación. Reducir estas diferencias repercutiría en beneficio de todos.

La innovación es probablemente el único instrumento que permite, en un plazo relativamente razonable, conseguir objetivos tan importantes como:

- 1) Mejorar la calidad y la competitividad de nuestras empresas;
- 2) Compatibilizar el crecimiento económico con la preservación del medio ambiente, y con la calidad de vida y con la cohesión social;
- 3) La innovación permite el mantenimiento de sectores tradicionales;
- 4) Y, desde luego, la innovación puede contribuir a mejorar sustancialmente las condiciones laborales y también la integración de determinados colectivos, como sería el caso de las personas con alguna discapacidad.

Los análisis económicos más actuales establecen una relación directa entre esfuerzo en investigación, desarrollo e innovación y productividad, lo cual es especialmente interesante para la mayoría de nuestros países con economías basadas en el sector servicios, que tienen quizás en la productividad una de sus mayores debilidades.

Todo ello está contemplado en mayor o menor medida en el informe y por esta razón le he dado mi voto positivo.

4-118

Andrzej Jan Szejna (PSE), *na piśmie*. – Głosuję za przyjęciem sprawozdania Profesora Adama Gierka „Zastosowanie wiedzy w praktyce: rozszerzona strategia innowacyjna dla Europy”.

Aktualnie na świecie istnieje bardzo głęboki podział w sferze innowacji. Z jednej strony istnieją kraje, które tworzą „fronty innowacyjne”, gdzie koncentruje się olbrzymia większość sektora nauki, badań i rozwoju, a z drugiej strony – kraje peryferyjne, mogące występować tylko jako importerzy czy kraje dyfuzji innowacji. Światowymi liderami w tworzeniu innowacji są USA, Japonia i kraje Unii Europejskiej, a atmosfera konkurencji między tymi gospodarkami jest bodźcem dla wzrostu ich innowacyjności.

Jednak w Unii Europejskiej ujawnił się w ostatnim okresie tzw. „paradoks innowacji”. Rezultaty gospodarcze osiągnięte przez Wspólnotę można uznać za rozczarowujące biorąc pod uwagę możliwości, jakie leżą w jednolitym rynku europejskim. Projekt przekształcenia UE w „najbardziej konkurencyjną i dynamiczną gospodarkę opartą na wiedzy” z jednej strony jest dowodem uświadomienia sobie przez Unię konieczności zasadniczej reformy systemu społeczno-gospodarczego, a z drugiej – świadectwem ambicji i optymizmu, że taka zmiana jest możliwa.

W raporcie sprawozdawca bardzo trafnie wskazuje na główne przyczyny takiej sytuacji w UE, a przede wszystkim podkreśla potrzebę opracowania skutecznej strategii innowacyjnej dla Europy.

4-119

– **Informe: Newton Dunn (A6-0152/2007)**

4-120

Zuzana Roithová (PPE-DE). – Dnešní doporučení Evropského parlamentu Radě o vývoji strategické koncepcie boje proti organizované trestné činnosti považují za jednu z nejdůležitějších a dobrých zpráv pro evropské občany. Je důkazem, že Unie plní svou klíčovou roli v oblasti, která z podstaty vyžaduje nejtěsnější mezinárodní spolupráci. A ta funguje opravdu již skvěle. Ale ani to dnes již nestačí. Terorismus a ostatní formy organizovaného zločinu nejen že nejsou ničím limitovány, ale doslova využívají výhod našeho demokratického systému. A proto musíme velmi zvažovat, které hodnoty jsou v kterých situacích cennější – potírání zločinu či bezvýhradná svoboda. Nastal čas, kdy budeme muset slevit z nádherné neomezené svobody v situacích, kdy je sama překážkou pro uchránění toho nejcennějšího – holých životů. Skutečně nazrál čas změnit přístup a odstranit některé vnitřní překážky včetně těch, jež ochraňují nelegálně nabyté ekonomické a finanční zdroje. Rada bude muset poskytnout větší nezávislost a pravomoci Europolu a Eurojustu. To je nový strategický úkol, to je naše odpovědnost vůči půl miliardě občanů Unie.

4-121

Patrick Gaubert (PPE-DE), *par écrit*. – Je suis satisfait de l'adoption à une très large majorité du rapport d'initiative de M. Newton Dunn. Notre Parlement exprime ainsi plusieurs recommandations au Conseil sur l'élaboration d'un concept stratégique de lutte contre la criminalité organisée.

La suppression des frontières intérieures entre les États membres de l'espace Schengen est certes une grande avancée pour nos concitoyens, mais elle représente également un avantage pour le crime organisé. L'Union européenne a donc un rôle particulièrement important à jouer dans ce domaine.

La mise en œuvre d'une politique préventive et la création d'instruments efficaces sont urgentes et fondamentales. D'importants progrès doivent être réalisés afin d'améliorer la confiance entre les États, et plus particulièrement entre leurs services de police. Il faut également inciter nos pays à doter les programmes d'échange et de formation de ressources budgétaires suffisantes.

Enfin, notre Parlement a rappelé la nécessité, d'une part, de renforcer les mesures de protection des victimes et des témoins d'actes criminels et, d'autre part, de promouvoir des programmes de sensibilisation de l'opinion publique sur le trafic des êtres humains.

Pour toutes ces raisons, j'ai soutenu le rapporteur et je me suis prononcé en faveur de ce texte lors du vote final.

4-122

David Martin (PSE), *in writing*. – I welcome the report by Bill Newton Dunn on tackling organised crime. It is vital that the EU has the necessary tools to promote and strengthen a coordinated strategy to tackle organised crime. The roles of Europol and Eurojust need to be enhanced and the public need to be made more aware of the EU's role in this matter.

4-123

Claude Moraes (PSE), *in writing*. – I voted for the report on the fight against organised crime presented by Bill Newton Dunn (ALDE, GB) because it will ensure that Europol's role as a criminal intelligence body is strengthened, allowing it to fulfil its task of providing Member States with information and intelligence leading to more effective results in preventing and combating organised crime.

The EU has always played an important role in the fight against organised crime and it is now necessary to provide the Union with a more powerful and ambitious instrument to work more closely with Member States to improve cooperation in order to combat organised crime more effectively.

4-124

Luís Queiró (PPE-DE), *por escrito*. – Antes mesmo de ser uma questão de opção ou de dever, a necessidade de cooperar no combate à criminalidade organizada – cada vez mais sofisticada, apetrechada e eficiente no uso em seu proveito das tecnologias mais modernas – é uma evidência prática.

Além da abertura das fronteiras físicas, que resulta do processo de integração da União Europeia, há também que ter em conta que a globalização e os seus mecanismos também operam no domínio das práticas criminais. Como acontece com todas as inovações tecnológicas, o seu bom ou mau uso é sempre uma possibilidade em aberto. Assim, compreendo e acompanho o sentido geral deste relatório, defendendo a necessidade de reforço da cooperação e de se assentar num conceito estratégico que enquadre esse combate e tudo o que lhe diz respeito a montante e a jusante.

Isto dito, esta recomendação só terá um conteúdo útil, no sentido da sua maior eficácia, se, para além dos passos normativos, forem também dados passos efectivos no sentido do reforço da confiança entre as instituições responsáveis pelo combate à criminalidade nos diferentes Estados-Membros. Confiança que os factos têm provado ser indispensável ao sucesso desta missão, o que nem sempre acontece.

4-125

Martine Roure (PSE), *par écrit*. – L'Union européenne se doit de se doter d'instruments pour lutter plus efficacement contre la criminalité organisée qui transcende les frontières et qui est malheureusement en augmentation.

Les différents domaines de la criminalité organisée doivent amener l'Union européenne à coordonner et renforcer son action. L'union européenne doit pouvoir être réactive mais doit également mettre en place une politique de prévention. La mise en place de cette stratégie permettra d'approfondir la compréhension des problèmes et fournira des outils pour mieux lutter contre la criminalité organisée. Renforcer la coopération policière judiciaire, via Europol, Eurojust et l'OLAF est l'une de nos priorités.

Une approche pluridisciplinaire est primordiale pour appréhender le mieux possible le phénomène des groupes criminels organisés. Nous devons démanteler ces organisations, traduire les délinquants en justice et les priver des produits du crime. La lutte contre le blanchiment d'argent et le trafic d'armes constitue une des priorités européennes dans ce combat, car ces deux aspects de la criminalité organisée servent le terrorisme.

4-126

Γεώργιος Τούσσας (GUE/NGL), *γραπτώς*. – Η έκθεση χρησιμοποιεί το υπαρκτό πρόβλημα του οργανωμένου εγκλήματος σαν πρόσχημα για να προωθήσει μία σκληρότερη πολιτική περιορισμού θεμελιωδών ατομικών δικαιωμάτων και ενίσχυσης της αστυνομοκρατίας και της ανεξέλεγκτης δράσης των κατασταλτικών μηχανισμών της ΕΕ.

Στα πλαίσια αυτά προτείνει: Τη σύγκλιση των ποινικών διατάξεων των κρατών-μελών, ανοίγοντας τον δρόμο για την "κοινοτικοποίηση" του ποινικού δικαίου, περιορίζοντας ένα από τα σημαντικότερα θεμέλια της εθνικής κυριαρχίας των κρατών μελών. Την δημιουργία κοινών ομάδων έρευνας των κατασταλτικών μηχανισμών, την αυτονόμηση της Ευρωπόλ και της Eurojust και την ενίσχυση του χαρακτήρα και των αρμοδιοτήτων τους, ώστε να αναδειχθούν σε "κινητήριο μοχλό" στην άσκηση της πολιτικής των κρατών μελών. Την αναγνώριση του θεμελιώδους ρόλου του Συντονιστή Αντιτρομοκρατικής Δράσης της ΕΕ, την θεσμοθέτηση μηχανισμού χαφιέδων, καλώντας στη "θέσπιση ενός καθεστώτος συνεργατών της δικαιοσύνης σε ευρωπαϊκό επίπεδο".

Βέβαια, μετά απ' όλα αυτά, δεν είναι καθόλου περίεργο ότι η έκθεση δεν κάνει καμία αναφορά στη διασύνδεση του οργανωμένου εγκλήματος με κρατικούς θεσμούς, αλλά και τους ίδιους τους κατασταλτικούς μηχανισμούς του κράτους, αν και οι υπόγειες σχέσεις τους αποτελούν κοινό μυστικό.

Αποδεικνύεται τελικά ότι ο πραγματικός στόχος της έκθεσης είναι η "καταπολέμηση" των δημοκρατικών δικαιωμάτων και των λαϊκών ελευθεριών και όχι του οργανωμένου εγκλήματος.

4-127

– **Informe: Nicholson of Winterbourne (A6-0158/2007)**

4-128

Hélène Goudin och Nils Lundgren (IND/DEM), *skriftlig*. – Eftersom vi anser att utrikespolitik, och därmed även utrikespolitiska uttalanden, inte bör bedrivas på EU-nivå, har vi röstat nej till samtliga ändringsförslag och till betänkandet i sin helhet. Det råder inga tvivel om att många av förslagen är önskvärda i sig, men varken EU eller Europaparlamentet bör ha behörighet i dessa frågor

4-129

Richard Howitt (PSE), *in writing*. – The European Parliamentary Labour Party is pleased to have been able to inject a degree of balance and impartiality into this report, which was severely lacking in the first draft presented to Committee.

In relation to amendments 16 and 34, we express our deep concern regarding the suspension of the Pakistan Chief Justice and subsequent unrest that has led to over 40 deaths. Protecting the independence of the judiciary is of vital importance in a modern democratic society. However, referring to this case is inappropriate in a report dealing specifically with the Kashmir dispute.

With regards to combating terrorism, we have supported the more constructive and forward-looking language in amendments 55 and 56, which acknowledge that there has been progress in decreasing the levels of infiltration by militant groups, but that further action needs to be taken in parallel with meaningful demilitarisation.

In voting for amendments 18 and 56, we reaffirm the right to self-determination for the Kashmiri people, which can be expressed through a plebiscite when the conditions are right.

4-130

Jean Lambert (Verts/ALE), *in writing*. – Reluctantly, I voted for this report. I recognise that it is radically different from the one-sided version originally put before the Foreign Affairs Committee and thank those involved for those changes. Kashmir is a region divided by history and has become a cause of conflict, which has been perpetuated at times by government and militant action on both sides of the Line of Control.

This is not simply an issue for governments but also for the Kashmiri people. I regret that Parliament did not vote to strengthen the commitment to the right of those people for self-determination through a plebiscite. I also regret that we did not strengthen our calls for the demilitarisation of the region. I recognise the role of insurgency but we must acknowledge that the Indian side has one of the highest ratios of military and security personnel to the population of any part of the world. We call for confidence-building measures and greater democracy: democracy cannot flourish in such circumstances. So, I wish the final report had been stronger on these crucial areas but I also recognise that this version now has a political value in EU relations with the peoples concerned.

4-131

David Martin (PSE), *in writing*. – I voted for this report, which is more balanced than the text put to Committee. I abstained on the amendment which expressed regret at the suspension of the Chief Justice of Pakistan not because I disagree with the criticism but because I did not see it as relevant to this report. I voted for the amendment calling for a plebiscite at a future date because I believe that the people of Kashmir should be in charge of their own destiny.

4-132

James Nicholson (PPE-DE), *in writing*. – Having visited Kashmir and seen some of the devastating effects of the past violence but also having seen a people ready for peace, I support this report based on the importance it has for the way the European Union seeks, by offering best practice measures and experience, to show other countries how an economic zone can develop peace and prosperity in regions that have a history of war.

I herald the confidence-building measures proposed in this report, in particular the joint monitoring cell for the sharing of data on seismic activity to provide early warning against possible earthquakes. I also see the importance of community development measures that will stimulate the economy and activate untapped economic resources in the region.

Furthermore, I believe it is of utmost importance that the region of AJK has proper representation in the Pakistani Government, which it does not yet have.

4-133

- **Estonie (B6-0205/2007)**

4-134

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – Gerb. pirmininke, pirmiausia noriu padėkoti kolegoms, savo balsais parėmusiems rezoliuciją dėl Estijos. Šiandieniniu balsavimu Europos Parlamentas įrodė, kad ES bendroji užsienio ir saugumo politika nėra tik deklaracija popieriuje ar šūkių rinkinys. Įrodė, kad tai – veikianti politika. Šiandien Europos Parlamentas pademonstravo ir kita, tai yra, kad solidarumas Europos Sąjungoje yra gyvas ir veikiantis principas. Lengva deklaruoti ir demonstruoti solidarumą, kai nėra problemų ir viskas yra gerai. Tačiau daug svarbiau ir sudėtingiau įgyvendinti solidarumą kritiškais momentais, kilus krizei. Šiandien Europos Parlamentas įrodė ir tai, kad Europos Sąjungoje nėra atskirties tarp senų ir naujų, didelių ir mažų Europos Sąjungos valstybių narių, kad nėra svarbių ir mažiau svarbių narių, kurių interesai gali būti paaukoti didžiųjų labai ar interesams.

4-135

Gerard Batten and Derek Roland Clark (IND/DEM), *in writing*. – UKIP deplores the behaviour of Russia towards Estonia, but cannot vote in favour of any resolution from the EU Parliament whose legitimacy we do not recognise.

4-136

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *por escrito*. – Consideramos muito negativa a resolução hoje aprovada pelo Parlamento Europeu, que minimiza e mistifica o real e grave significado dos recentes acontecimentos na Estónia e se inscreve na tentativa de reescrever a história. Daí o nosso voto contra.

Não pode deixar de ser sublinhado que a resolução escamoteia todo o branqueamento do nazi-fascismo, nomeadamente o efectuado na Estónia, com a recuperação e até o enaltecimento dos colaboradores com o ocupante nazi, ocultando a sua participação na brutal repressão e assassinato sistemático de milhares de pessoas.

A recente decisão de retirar um Memorial à Segunda Guerra Mundial, em memória dos que perderam as suas vidas para alcançar a derrota do nazi-fascismo - e que implicou igualmente a transladação de restos mortais -, do centro de Tallin é mais uma provocação que se inscreve neste processo de branqueamento. Uma provocação que motivou a legítima contestação de cidadãos da Estónia, que se manifestaram contra esta decisão, tendo sido brutalmente reprimidos. Uma provocação que se junta à inaceitável discriminação de grande parte da população estónia de língua russa, a quem as autoridades deste país recusam a cidadania.

Trata-se de uma questão que ultrapassa em muito as relações da União Europeia com a Federação Russa e que exige a mobilização e a indignação de todos os antifascistas e democratas.

4-137

Nils Lundgren (IND/DEM), *skriftlig*. – Jag stödjer resolutionen eftersom vi anser att den ryska inblandningen i vad som skett i Estland är mycket allvarlig och oacceptabel.

Jag ställer mig däremot negativ till punkt 8. Det är upp till varje suverän stat att avgöra huruvida en dialog bör inledas eller inte. I punkt 7 kommenteras de Internetattacker som har genomförts. Det är en mycket allvarlig handling men jag anser inte att EU bör utarbeta en plan för detta, eftersom frågan sköts bäst på medlemsstatsnivå.

4-138

David Martin (PSE), *in writing*. – I supported the resolution on Estonia, which showed solidarity with the country in the face of interference by the Russian authorities in the internal affairs of Estonia. In particular, I support the call on the Russian Government to respect the Vienna Convention on the protection of diplomats.

4-139

Δημήτριος Παπαδημούλης (GUE/NGL), *γραπτώς*. – Κατανήφισα την συμβιβαστική πρόταση ψηφίσματος για τα πρόσφατα γεγονότα στην Εσθονία, όπως έπραξε άλλωστε και η Ευρωμάδα της Αριστεράς, διότι διέπεται από μονόπλευρη θεώρηση. Διότι πιστεύω ότι είναι απαράδεκτο να αναθεωρεί κανείς την ιστορία, ό,τι κι αν έχει υποστεί από τους Σοβιετικούς. Το μνημείο η απομάκρυνση του οποίου αποτέλεσε την αφορμή για τις διαδηλώσεις και την ένταση είναι ένα μνημείο της αντιφασιστικής νίκης. Δεν μπορεί κανείς να το χαρακτηρίσει διαφορετικά στο όνομα της αντίθεσης στη σοβιετική κυριαρχία. Η μονόπλευρη προσέγγιση του θέματος από το ψήφισμα δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή. Όχι μόνον δεν συμβάλλει στην εκτόνωση της έντασης που έχει προκληθεί ανάμεσα στην Εσθονία και την Ρωσία αλλά την τροφοδοτεί.

4-140

Marek Siwiec (PSE), *na piśmie*. – Zamieszki w Tallinie a także atak na estońską ambasadę w Moskwie uwidoczniły państwowemu członkowskim sposób prowadzenia przez obecne władze polityki wobec poszczególnych państw członkowskich UE. Tym razem jednak Moskwa, prezentując bardzo agresywną postawę wobec jednego z najmniejszych krajów Europy, przeliczyła się. Europa po raz pierwszy stanęła wobec Rosji zjednoczona - to ważny dzień w historii Unii Europejskiej - bowiem jedną z podstawowych zasad, które legły u podstaw budowy wspólnoty - jest zasada solidarności. Dlatego cieszę się, że znalazłem się wśród zdecydowanej większości posłów PE, którzy oddali głos za przyjęciem ww. rezolucji.

4-141

11 - Correcciones e intenciones de voto: véase el Acta

4-142

(La sesión, interrumpida a las 12.45 horas, se reanuda a las 15.00 horas)

4-143

PRÉSIDENCE DE M. GÉRARD ONESTA
Vice-président

4-144

12 - Approbation du procès-verbal de la séance précédente: voir procès-verbal

4-145

13 - Ordre du jour: voir procès-verbal

4-146

14 - Débats sur des cas de violation des droits de l'Homme, de la démocratie et de l'État de droit (débat)

4-147

14.1 - Cas de la chaîne "Radio Caracas TV" au Venezuela

4-148

Le Président. – L'ordre du jour appelle le débat sur cinq propositions de résolution concernant le cas de la chaîne "Radio Caracas TV" au Venezuela¹.

4-149

José Ribeiro e Castro (PPE-DE), Autor. – Señor Presidente, queridos colegas, estamos asistiendo en Venezuela a un fenómeno clásico de progresiva concentración del poder autoritario. El poder venezolano habla frecuentemente de sí mismo como promovedor de una revolución y por ello conviene verificar si la revolución tiene un sentido democrático o no: desgraciadamente, no lo tiene.

El paso es cada vez más en contra de las libertades, de los derechos fundamentales, del pluralismo, de la paz social. Podría hablar de otros fenómenos preocupantes en la esfera política, constitucional, legislativa, social e incluso, recientemente, militar. Son hechos que preocupan a todos los demócratas, a los amigos del pueblo venezolano en el mundo y también a la numerosa comunidad portuguesa que vive y trabaja en Venezuela.

Somos conscientes de que la democracia ha sido una conquista, costosa para los venezolanos desde hace cincuenta años, y que deseamos irrevocable. Somos conscientes también de que la estabilidad política y social es valiosa para el desarrollo, la libertad y la paz.

Hoy nos concentramos en el caso «Radio Caracas Televisión» y en la amenaza que esto representa para la libertad de expresión, derecho fundamental universal. No entraré en detalles, pero ha sido su Excelencia el Presidente Chávez quien anunció, el 28 de diciembre, la decisión de cierre de las emisiones de Radio Caracas bajo acusaciones políticas gravísimas.

El acto administrativo de la autoridad competente sólo ha sido realizado tres meses después, el 28 de marzo, y no menciona ninguna de las acusaciones gravísimas que también la Embajada de Venezuela en Bruselas nos comunica. Ninguna de esas acusaciones ha sido demostrada ante un tribunal y el acto administrativo del Consejo Nacional de Telecomunicaciones (CONATEL) menciona propósitos diferentes de la creación de un canal de servicio público en un proceso que, en nuestros países, calificaríamos de ilegal y arbitrario.

Los ánimos se han extremado y hemos visto a la gente manifestándose en la calle en contra de esta decisión. Sabemos por las encuestas que la opinión pública está también en contra y sabemos también que el caso es político y, siendo político, es un caso malo.

Hacemos un llamamiento para que se defienda el Estado de Derecho y apelamos al diálogo: diálogo y derecho. Eso es.

4-150

Giusto Catania (GUE/NGL), Autore. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, è in atto una campagna internazionale tesa a delegittimare il Venezuela, il suo Presidente liberamente eletto e tutte le sue istituzioni democratiche. Il dibattito di oggi ha un legame organico con questa campagna internazionale: perfino il Parlamento europeo sta impropriamente discutendo di una vicenda che rientra esclusivamente nelle competenze nazionali del Venezuela. Tra l'altro discutiamo in una sezione impropria, quella delle violazioni dei diritti umani, quando in realtà tutti sappiamo che nessun diritto umano è stato violato.

In realtà, c'è un fatto politico, non è per caso che questo punto all'ordine del giorno è stato voluto da un gruppo di deputati e non da una delegazione ufficiale del Parlamento europeo – come taluni hanno tentato di affermare – precisamente da un gruppo di deputati che sono andati in Venezuela e hanno incontrato esclusivamente l'opposizione.

In realtà, il mancato rinnovo delle concessioni a Radio Caracas TV è un fatto che spetta esclusivamente alle autorità venezuelane ed è rispettosa delle leggi e della costituzione di quel paese. La Radio Caracas TV potrà trasmettere su cavo, su satellite, su internet e quindi coloro che affermano che si tratta di un atto ostile alla libertà di espressione sanno di

¹ Voir procès-verbal.

mentire. In Europa ci sono moltissimi casi di mancato rinnovo delle concessioni sulle frequenze e mai questo Parlamento ha discusso di violazioni di diritti umani e di limitazione della libertà di espressione.

In realtà, in Venezuela è garantita la libertà di espressione, il pluralismo dell'informazione e anche delle trasmissioni televisive. Nel caso specifico di Radio Caracas TV stiamo parlando di una televisione la quale ha partecipato attivamente alla sponsorizzazione del golpe del 2002 e al blocco petrolifero del 2002 e del 2003. Pertanto eventuali attività eversive andrebbero addebitate a quanti hanno promosso la rottura dell'ordine democratico e costituzionale del Venezuela attraverso una campagna terroristica e la manipolazione dell'informazione, non certamente a un governo democraticamente eletto che sta dimostrando attivamente il suo impegno sociale.

4-151

Marios Matsakis (ALDE), *author*. – Mr President, RCTV is a privately-owned TV station, which has been operating in Venezuela for more than half a century. RCTV's history is, unfortunately, stigmatised mainly by its alleged controversial role in the April 2002 attempted coup in Venezuela. This is seen as the main reason behind the recent National Telecommunications Commission's decision, supported by a Supreme Tribunal decision, not to renew RCTV's broadcast licence.

Against this position, one has to set the upholding of the principle of freedom of the press and of media plurality. I admit the situation here is not black and white and the line separating one side of opinion from another is very fine, but only by a tiny margin we consider the freedom of the press prevails and any alleged ill-doing by the RCTV station must be properly substantiated in a court of law. Consequently, my group supports the resolution as it stands.

4-152

Monica Frassoni (Verts/ALE), *Autore*. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, il gruppo dei Verdi/Alleanza libera europea considera che il mancato rinnovo della concessione delle frequenze di RCTV costituisce un precedente politicamente inopportuno in quanto simili misure dovrebbero essere limitate ai casi specifici previsti per legge.

Nel contempo rifiutiamo di entrare in una campagna che è giustificata non soltanto da quello che succede in Venezuela, ma si determina all'interno di un paese membro dell'Unione europea, precisamente in Spagna, dove questo tema viene utilizzato attivamente. A nostro parere trattare siffatte questioni nell'ambito di un'urgenza, in una situazione in cui non c'è la possibilità di un lavoro di fondo sul tema della libertà di espressione, peraltro non soltanto in Venezuela, ma in vari altri paesi dell'Unione europea, non sia un elemento che dà atto al nostro Parlamento di lavorare in modo credibile su questi temi.

Su queste questioni non ci possiamo dividere in destra e sinistra, non possiamo fare un voto nella quale da una parte di quest'Aula va da una parte e l'altra, va dall'altra. Dobbiamo dare un messaggio positivo, che favorisca il dialogo e eviti di evocare fantasmi e diavoli. Pensiamo e speriamo che nella risoluzione venga approvato un paragrafo, che peraltro non sosterremo, per riuscire a fare in modo che le nostre commissioni competenti possano lavorare insieme su queste questioni, per fare in modo di avere una posizione unitaria e possibilmente utile al dibattito in Venezuela.

Non è un problema di ingerenza negli affari nazionali, ma non si può parlare a vanvera di legittimità o di illegittimità. Stiamo parlando di un tema importante, dove effettivamente esistono dei rischi, che riconosciamo, di restringimento dello spazio delle libertà in Venezuela, ma questo non giustifica una caccia alle streghe che peraltro non corrisponde alla dignità dell'Unione europea.

4-153

Marcin Libicki (UEN), *autor*. – Panie Przewodniczący! Kiedy mówimy o wolności słowa i o tym, że prezydent Chavez postanowił nie odnawiać koncesji radiu w Wenezueli, jednej z największych sieci radiowo-telewizyjnej, to warto się zastanowić w ogóle, jakie są granice wolności. My się zgadzamy, że wolność nie jest bezwzględna, że wolność jest ograniczona dobrem innych, jest ograniczona zasadami moralnymi, może być ograniczona zasadami prawnymi. Wolność musi być służebna. Otóż wolność mediów to jest właśnie fundament służebnej wolności.

Dlatego to jest dla mnie zaskakujące, że tutaj na tej sali odzywają się głosy jak zwykle w takich wypadkach z lewicy, które próbują tłumaczyć to, że wolność może być ograniczona tylko dlatego, że jest to wolność dla politycznych adwersarzy. Wolność dla nas – dobrze, w wydaniu jednego z moich przedmówców – ale nie wolność dla naszych adwersarzy. Otóż takiej wolności nie ma. Myśmy to mieli, myśmy to widzieli, myśmy to obserwowali, myśmy żyli w takim ustroju komunistycznym, w którym mówiło się: wolność jest, ale dla nas, a nie dla naszych przeciwników – według słynnego określenia „nie ma wolności dla przeciwników wolności”.

Komunizm upadł i wydawało się, że z tym będziemy mieć spokój, a tymczasem teraz się okazuje, że ten komunizm jak hydra odradza się w różnych miejscach świata i ma swoich obrońców nawet tutaj na tej sali, którzy mówią, że dobrze robi Chavez dlatego, że odbiera prawo zabierania głosu tym, którzy mu się nie podobają, a jak się okazuje, nie podobają się również niektórym z tutaj obecnych.

Proszę Państwa, uważajmy na lewicę, na skrajną lewicę, która zawsze jest gotowa bronić wszystkich ograniczeń praw ludzkich wtedy, kiedy jest to dla niej wygodne.

4-154

Daniel Hannan, *on behalf of the PPE-DE Group*. – Mr President, dictatorships are not established overnight. They take form through a thousand small subversions of the democratic order – the targeting of opposition leaders, the subversion of the electoral commission, the vitiation of the judiciary, the dissolution of the national assembly and, not least, the silencing of independent media.

Hugo Chávez's Venezuela has something of the feel of Eastern Europe in the late 1940s. There are still elections, there are still opposition parties, there are still free newspapers, but the direction is unmistakable. True, President Chávez has not annulled the electoral process, but then there were elections every four years in the Comecon states throughout the Cold War. There are elections today in most of Mr Chávez's closest allies – Iran, Byelorussia, Zimbabwe – it is simply that opponents of the regime find it hard to contest those elections, and that is why we should be so alarmed by the harassment and expropriation of Mr Chávez's critics.

Venezuela is not Cuba, at least not yet, but the complacency exhibited by some in this House is at best naive, and at worst shameful. We are witnessing the slow asphyxiation of a once open and liberal polity. If we do nothing else, for heaven's sake, let us at least register our disapprobation!

4-155

Manuel Medina Ortega, *en nombre del Grupo PSE*. – Señor Presidente, me levanto en esta Cámara para defender la libertad de prensa: aquí, en Venezuela y en cualquier parte del mundo.

El Grupo Socialista ha apoyado una propuesta de resolución, básicamente presentada por el Grupo de los Verdes con algunas modificaciones, y la seguimos apoyando en esta Cámara.

Lo hacemos porque, como acaban de decir los anteriores oradores, en Venezuela hay elecciones. La señora Frassoni y yo hemos estado allí, en representación de la Unión Europea en el último proceso electoral, y hemos visto que era un proceso electoral limpio. En Venezuela hay libertad de prensa.

Es cierto que no es bueno que se restrinja la libertad de prensa y debemos estar preocupados por cualquier cosa de esta naturaleza, pero también hay que reconocer que el Gobierno de Venezuela es un gobierno democrático, hay una garantías jurisdiccionales. Por tanto, una intervención desde aquí podría ser interpretada como una inmisión de la Unión Europea en los asuntos internos de un país que está en una situación bastante delicada.

Venezuela es un país dividido en estos momentos en dos y lo último que deberíamos hacer es contribuir al enfrentamiento entre los venezolanos. El papel de este Parlamento y de la Unión Europea debe ser actuar de manera amigable con las autoridades, la sociedad y las fuerzas políticas venezolanas para evitar que ese conflicto degenere en una situación peor.

4-156

Sarah Ludford, *on behalf of the ALDE Group*. – Mr President, it is true that President Chávez's economic and social policies are posing a big challenge to powerful interests and there may well be, as Mr Catania maintains, a campaign to delegitimise his government. However, we are not here to discuss the rights and wrongs of his socio-economic policies or indeed the internal politics of Venezuela. This motion for a resolution is an expression of worry about a suppression of pluralism and dissent, and that is our business. It is a shame if the elevation of President Chávez to an icon of anti-globalisation and anti-capitalism blinds some in this House to the drift towards an authoritarian and anti-democratic system. I find myself in rather rare agreement with Mr Hannan.

This has happened to the Mayor of my city, London, Mr Livingstone, who belongs to the Labour Party. A year ago he said: 'For many years people have demanded that social progress and democracy go hand in hand, and that is exactly what is now taking place in Venezuela. ... With Chávez the choice is not difficult at all. He is both carrying out a progressive programme and doing so through the mandate of the ballot box.'

It is true, as Mr Hannan has said, that there are still elections, but there is an undoubted drift towards autocracy and a suppression of opinions that do not fit with the regime. We had some amusement when six months ago Mr Livingstone went 5000 miles to try to see President Chávez but unfortunately got stranded in Cuba because the President could not find the time to see him. We had a laugh about that. However, it is quite serious when somebody who is democratically elected as the Mayor of, I would say, Europe's premier city, finds himself wishing to cosy up to someone who is not only populist but increasingly authoritarian. It is because there are breaches of human rights in Venezuela that we have this motion for a resolution.

4-157

Raül Romeva i Rueda, *en nombre del Grupo Verts/ALE*. – Señor Presidente, lo hemos dicho y hay que insistir en ello: la libertad de expresión no solamente es un derecho fundamental, sino que es la garantía de la democracia. Así pues es

necesario lamentar, cuando no combatir, cualquier intento de limitarla o de vulnerarla, donde quiera que tenga lugar este hecho.

Esto es precisamente lo que se pone de manifiesto en la resolución común que hemos presentado los Grupos Verts/ALE, PSE y GUE/NGL, en la que se solicitan fundamentalmente dos cosas: en primer lugar, que el Estado de Venezuela garantice la pluralidad de los medios y la no concentración como mecanismo de potenciar la libertad de expresión; y, en segundo lugar, se apela a los medios venezolanos, tanto públicos como privados, a que traten de forma objetiva e imparcial la información relativa a la política electoral.

Asimismo, la resolución también toma nota del anuncio realizado por el Gobierno venezolano de que asumirá estrictamente las decisiones que tome el poder judicial, y añadimos: sería bueno que todas las partes hicieran exactamente lo mismo.

Francamente, me parece que se trata de una resolución altamente equilibrada y coherente con los principios de la libertad de expresión y de la pluralidad de medios. Por ello, sólo puedo entender la propuesta alternativa que presentan los Grupos PPE-DE, ALDE y UEN por motivos de política interna española, con una motivación que no tiene que ver con la cuestión de fondo que estamos discutiendo y con un oportunismo político que lamento que haya ocurrido también en otras ocasiones en esta Cámara.

Obvia hechos fundamentales como, por ejemplo, el hecho de que la no renovación de licencia es solamente para el VHF y no para las emisiones que se hacen por cable, UHF, satélite o por Internet.

No se trata aquí de decidir si estamos más o menos a favor o si somos más o menos simpáticos con Hugo Chávez: ésta no es la cuestión. De lo que estamos tratando es de la libertad de expresión pero, por favor, sin demagogias.

4-158

Sahra Wagenknecht, im Namen der GUE/NGL-Fraktion. – Herr Präsident, werte Kolleginnen und Kollegen! Mit der vorliegenden Entschließung versuchen die konservativen Fraktionen einmal mehr, das Thema Menschenrechte für ihre Zwecke zu missbrauchen. Es geht gar nicht um die Freiheit der Medien, es geht darum, Venezuela anzuklagen, eine Regierung, die immer wieder bei demokratischen Wahlen ein überwältigendes Votum der Bevölkerung erhalten hat, eine Regierung, die den Kampf gegen Armut, gegen Ausbeutung in ihrem Land ernsthaft betreibt und damit natürlich auch im Gegensatz zu den meisten europäischen Regierungen steht, die mit ihrer neoliberalen Agenda die Kluft zwischen oben und unten immer größer werden lassen.

Tatsächlich ist eine Auseinandersetzung mit der Macht privater Medienmogule und privater Medienkonglomerate sowie die Etablierung einer tatsächlich demokratischen Medienkultur gerade in Europa mehr als überfällig. Statt sich arrogant in die Angelegenheiten venezolanischer Medienpolitik einzumischen, wäre es deshalb weit eher angebracht, sich am demokratischen und sozialen Anspruch der bolivarianischen Revolution ein Beispiel zu nehmen. Alternativen zum Neoliberalismus sind auch in Europa möglich.

4-159

Bogusław Sonik (PPE-DE). – Panie Przewodniczący! Prezydent Wenezueli Hugo Chávez zapowiedział, że nie przedłuży koncesji na nadawanie programów jednej z największych prywatnych stacji telewizyjnych Radio Caracas TV, istniejącej od 53 lat.

Ten ruch to nic innego jak zamach na demokrację i swobodę wypowiedzi, a także deprecjonowanie pozycji nadawców prywatnych, które krytycznie odnoszą się do władz Wenezueli. Taka decyzja jest niedopuszczalna i niezgodna ze wszystkimi międzynarodowymi paktami, przez których podpisanie Wenezuela zobowiązała się do poszanowania pluralizmu mediów, nie mówiąc już o tym, że w artykule 57 i 58 wenezuelskiej konstytucji gwarantuje się swobodę wypowiedzi, komunikacji i informacji. Wydarzenia w Wenezueli są bardzo niepokojące, albowiem stanowią kolejny przykład na jawne łamanie praw człowieka i obywatela w krajach, które nazywają się państwami demokratycznymi, takich jak Kuba, Chiny czy właśnie Wenezuela.

Niedawno wstrząsnęła światem śmierć rosyjskiej dziennikarki Anny Politkowskiej, która potępiła Kreml za działania w Czeczenii. Unia Europejska powinna jasno i wyraźnie potępić próbę uciszenia dziennikarzy, którzy odważyli się skrytykować władze. Nie wolno pozostawać obojętnym na łamanie zasad demokracji.

4-160

Γεώργιος Τούσσας (GUE/NGL). – Κύριε Πρόεδρε, το όψιμο ενδιαφέρον των πολιτικών ομάδων του Λαϊκού Κόμματος των Φιλελευθέρων και της Ευρώπης των Εθνών, με πρόσχημα την ελευθερία έκφρασης, να προβάλουν μέσα από ενιαίο ψήφισμα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τους ανυπόστατους ψευδείς ισχυρισμούς των ιδιοκτητών του ραδιοτηλεοπτικού καναλιού Radio Caracas TV και των αντιδραστικών πολιτικών δυνάμεων της Βενεζουέλας που από κοινού πρωτοστάτησαν στην απόπειρα στρατιωτικού πραξικοπήματος το 2002, στον πετρελαϊκό αποκλεισμό το 2003, στις υπονομευτικές ενέργειες κατά τη διάρκεια του δημοψηφίσματος για την ανάκληση του Προέδρου, καθώς και στις

συνεχείς κατάφωρες παραβιάσεις των κανόνων της ελεύθερης ενημέρωσης, αποτελεί ωμή και απαράδεκτη ενέργεια και σε βάρος της κυβέρνησης και του λαού της Βενεζουέλας.

Η ενημέρωση είναι κοινωνικό αγαθό. Το 82% των ραδιοτηλεοπτικών μέσων μαζικής ενημέρωσης ανήκει σε ιδιώτες. Το φάσμα των ραδιοτηλεοπτικών συχνοτήτων της Βενεζουέλας είναι κοινωνική περιουσία του λαού αυτής της χώρας. Και νόμιμος εκπρόσωπος για τη διαχείρισή της είναι η κυβέρνησή της. Η κυβέρνηση της Βενεζουέλας εφαρμόζει πλήρως τους εθνικούς και διεθνείς κανόνες για την ελεύθερη ενημέρωση.

Χρειάζεται πολύ θράσος για να επιτίθεται κάποιος από αυτό το βήμα στην κυβέρνηση της Βενεζουέλας όταν είναι προφανείς οι στόχοι ότι άλλοι είναι οι λόγοι αυτής της επίθεσης. Θέλουν στην ουσία να επαναφέρουν τη Βενεζουέλα στη προηγούμενη κατάσταση. Θέλουν τις πλουτοπαραγωγικές πηγές αυτής της χώρας, θέλουν να συνεχισθεί η εκμετάλλευση του λαού της Βενεζουέλας, και αυτό δεν θα το επιτρέψει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και ο ίδιος ο λαός της Βενεζουέλας.

4-161

Zuzana Roithová (PPE-DE). – Prezident Hugo Chávez zakázal obnovení licence pro Radio Caracas Televisión. Desetitisíce občanů ve Venezuele vyšly do ulic, aby bránily nezávislé vysílání a očekávají podporu demokratické Evropy. Vědí, že když ztratí svobodné vysílání, čeká je "Kubánská cesta". Vědí, že i oni se brzy jako Kubánci bez nezávislých informací stanou vězni uvnitř vlastní země, protože ztratí možnost rozhodovat o svých věcech demokraticky. Chávez plánuje umlčet media a vygumovat opozici, která upozorňuje, že znárodnování a autokracie nepřinese zemi rozvoj, ale potraviny na přiděl pro chudé na jedné straně a komunistické oligarchii neomezenou moc a přepych na druhé straně. Venezuela, Kuba, Bolívie - to je nebezpečný svazek autokratických režimů šířící protidemokratickou ideologii do Latinské Ameriky a Karibiku. Evropa nebude mlčet. Trváme na dodržení mezinárodních závazků Venezuely v oblasti lidských práv a na zachování rovných podmínek pro nezávislá média.

4-162

Dalia Grybauskaitė, Member of the Commission. – Mr President, the Commission has been closely following the debate on the future of Radio Caracas TV, and our concern was raised at the outset by the statement made by the President of Venezuela and members of the Venezuelan Government to the effect that the frequency would not be renewed as of 27 May.

The Commission has raised this important issue with the Venezuelan authorities several times. We have always underlined each state's sovereign right to organise and regulate its own broadcasting policies, but we have also stressed the importance that the European Union attaches to freedom of expression as the cornerstone of democracy and the rule of law. In its contacts with the Venezuelan Government, the Commission has also underlined its support for all initiatives aimed at promoting dialogue and mutual understanding and stressed that licensing procedures for the broadcast media should be transparent and non-discriminatory.

The Commission received a letter in April from the head of television, Mr Granier, and members of Primero Justicia. It has also held meetings with the authorities and members of the Venezuelan Parliament and has listened carefully to the arguments and explanations offered by both sides.

I wish to assure Parliament that the Commission is keeping a close eye on developments through its delegation in Venezuela and by virtue of its close cooperation with the diplomatic representations of EU Member States in Caracas.

4-163

Le Président. – Le débat est clos.

Le vote aura lieu à la fin des débats.

4-164

14.2 - Droits de l'homme en Syrie

4-165

Le Président. – L'ordre du jour appelle le débat sur six propositions de résolution concernant les droits de l'homme en Syrie².

4-166

Véronique De Keyser (PSE), auteur. – Monsieur le Président, chacun connaît mon engagement sur le dossier syrien. J'ai toujours considéré que l'isolement de ce pays n'apporterait rien de bon au niveau international et ne ferait pas progresser la paix dans la région. Je me suis donc attachée au dossier de l'accord d'association, gelé depuis l'assassinat de Rafic Hariri. Mais cet engagement et cette amitié à l'égard de la Syrie impliquent aussi que l'on parle clair quand des droits fondamentaux sont violés! C'est pourquoi je réprime et condamne la répression politique qui frappe aujourd'hui toute l'opposition, quelle que soit sa tendance.

La plupart des prisonniers, dont nous demandons aujourd'hui la libération, sont des gens que nous avons rencontrés, presque des amis. Aucun d'entre eux, lorsqu'il nous a parlé, n'a envisagé d'autre voie que la voie légale, pacifique, pour démocratiser le pays. Tous l'aiment farouchement. Quand un pays s'attaque à ceux qui l'aiment farouchement, quand il tue la liberté d'expression, il se met en danger. Je ne voudrais pas que la Syrie se mette en danger.

Aujourd'hui, nous demandons la libération de Michel Kilo, de Mahmoud Issa, de Suleiman Achmar, de Faek El Mir, d'Aref Dalila, de Kamal al-Labwani, d'Anouar Bunni. Ils doivent être libérés. Je souhaite donc que le Conseil et la Commission transmettent ce message au gouvernement syrien et que celui-ci y prête la plus grande attention: c'est un message sérieux!

Par ailleurs, il serait bon que la Syrie prenne clairement position en faveur du tribunal pénal à caractère international – chapitre 6 – pour juger les assassins d'Hariri. La communauté internationale apprécierait ce geste. Il permettrait de sortir de l'impasse politique dans laquelle le Liban se débat. Cette impasse favorise la résurgence d'affrontements sanglants et laisse présager une période de violences et d'instabilité. Chacun sait qu'une telle prise de position de la Syrie, loin d'être une ingérence dans les affaires libanaises, permettrait au contraire de débloquer la situation et, surtout, de mettre fin aux rumeurs qui donnent à penser que la Syrie pourrait, en sous-main, bloquer la constitution de ce tribunal pénal.

4-167

Erik Meijer (GUE/NGL), Auteur. – Syrië is een voortdurend terugkerend punt op onze agenda. De Europese Unie wil graag goede en intensieve betrekkingen met dat land in het kader van het nabuurschapsbeleid met de landen rond de Middellandse Zee. Ook vanwege de chaos in het buurland Irak, wordt stabiliteit in Syrië op prijs gesteld.

Tegelijk is Syrië een dictatuur die geen binnenlandse oppositie toestaat. Ook voor christenen en Koerden is het op zijn minst een onaangenaam land. Het is geen theocratische staat die positief tegenover moslimfundamentalisme staat, maar het beschouwt de theocratische dictatuur in Iran wel als bondgenoot.

In Libanon steunt het land Libanese en Palestijnse moslimfundamentalisten zolang die tot meer zeggenschap van Syrië over dat kleine buurland kunnen bijdragen. Libanon wordt gezien als een gebied dat door Europees ingrijpen ten onrechte van Syrië is afgescheiden. Het conflict met Israël wordt zorgvuldig gecultiveerd, omdat de spanningen die dat oproept, ertoe kunnen bijdragen dat de Syriërs het voortbestaan van het regime als het kleinste kwaad gaan beschouwen.

Verbetering komt niet in zicht. Zowel een agressieve houding tegenover Syrië als het betrekken van dit regime in vriendschapsrelaties werken contraproductief. Alleen steun voor Syrische vluchtelingen en Syrische opposanten in de gevangenis en in ballingschap kan ertoe bijdragen dat het op lange termijn beter wordt.

Mijn laatste zin, Voorzitter: diegenen die recent slachtoffer zijn geworden van vrijheidsbeperkingen, zoals Michel Kilo die eerder dit Parlement bezocht, hebben onze volledige aandacht nodig.

4-168

Marios Matsakis (ALDE), author. – Mr President, the annual report on the human rights situation in Syria for 2006 makes very grim reading indeed. Scores of arbitrary arrests and detentions of political opposition figures, reformists and human rights and civil society activists have taken place. In addition, documented reports of torture used as a routine and systematic interrogation method of extracting confessions are found in abundance. Furthermore, corrupt members of the Syrian judiciary, both civil and military, have been passing draconian sentences, including life incarceration and death sentences, influenced mainly by political motives.

We call upon the Syrian Government, in the face of international condemnation, to at last make a serious effort to improve respect for the human rights of its citizens or face the consequences, which I hope, with some reservation, will be forthcoming and drastic.

4-169

Bernd Posselt (PPE-DE), Verfasser. – Herr Präsident! Damaskus ist eine der ältesten Städte der Welt, das heutige Syrien ist ein uralter Kulturraum, in dem verschiedene Völker und Religionen seit Jahrhunderten meist friedlich zusammen leben. Dort gibt es nach wie vor eine intensive Zusammenarbeit zwischen Muslimen und Christen. Der Kollege Dess und ich, wir engagieren uns hier besonders im interreligiösen Dialog, der dort, in einem Staat der arabischen Welt, der noch nicht islamistisch ist und in der gesamten Region große Bedeutung besitzt, durchaus große Chancen hat. Deshalb ist es umso bedauerlicher, dass sich dort ein Regime etabliert hat, das im Zeichen des baathistischen nationalistischen Sozialismus die Menschen schikaniert, verfolgt, unterdrückt, mit Schauprozessen überzieht, politische Gefangene macht, und das in einer Zeit, in der wir Syrien dringender denn je für den Frieden in der Region bräuchten.

Ich gehöre nicht zu denen, die der Meinung sind, man solle Syrien absolut isolieren. Dieses Land hat eine uralte Tradition. Diese Tradition gilt es zu nutzen, um Frieden zu stiften. Ohne Syrien wird es weder Frieden im Nahen Osten noch Frieden im Libanon noch eine Lösung des Irak-Problems geben. Aber gerade weil das so ist, können wir nicht akzeptieren, dass

Menschenrechte verletzt werden, dass Kurden und andere aus den fadenscheinigsten Gründen unterdrückt werden, und deshalb appellieren wir an Syrien, zurückzufinden zu einer Politik des Dialogs und der Kooperation, zu der wir bereit sind, aber nicht mit einem Regime, das es an der elementaren Bereitschaft fehlen lässt, Demokratie und Rechtsstaatlichkeit zu respektieren. Eine vernünftige Außen- und Sicherheitspolitik und vernünftige Wirtschaftsbeziehungen sind unmöglich mit jemandem, der die elementaren Menschenrechte mit Füßen tritt. Deshalb soll dies ein deutliches Signal an Syrien sein, seinen Kurs zu ändern und auf den Weg der Kooperation zurückzufinden.

4-170

Adam Bielan (UEN), autor. – Panie Przewodniczący! Ciągłe pogwałcenia praw człowieka w Syrii przybierają zatrważające rozmiary. Rząd syryjski drastycznie ogranicza wolność słowa, wolność zgromadzeń i tworzenia jakichkolwiek stowarzyszeń. Władze syryjskie kontynuują politykę zastraszania i więzienia wobec obrońców praw człowieka oraz pokojowych krytyków polityki obecnego rządu.

W następstwie podpisanej w maju 2006 roku deklaracji Bejrut-Damaszek, która wzywa do polepszenia relacji pomiędzy Libanem a Syrią, syryjskie służby bezpieczeństwa aresztowały kilkanaście osób za wyrażanie w tej deklaracji stanowiska odmiennego od syryjskiego rządu, włączając wybitnego pisarza Michela Kilo oraz obrońcę praw człowieka Anwara al-Bunni. Tysiące politycznych więźniów cały czas pozostają w więzieniach bez wyroków. 2006 rok minął bez jakichkolwiek informacji od syryjskich władz o losie 17 tysięcy aresztowanych przez syryjskie służby bezpieczeństwa, głównie członków zakazanej organizacji *Muslim Brotherhood*, oraz syryjskich aktywistów, którzy zostali aresztowani we wczesnych latach 80., jak również kilkuset Libańczyków i Palestyńczyków aresztowanych w Syrii oraz w Libanie przez syryjskie służby bezpieczeństwa oraz kontrolowaną przez Syrię libańską i palestyńską milicję.

Jako przedstawiciele Unii Europejskiej musimy stanowczo sprzeciwić się dalszym represjom i łamaniu praw człowieka w Syrii, co wspólnie wyraziliśmy w dzisiejszej rezolucji.

4-171

Dalia Grybauskaitė, Member of the Commission. – Mr President, the Commission, together with Member States, is following the situation in Syria very closely.

Since our last debate at the June 2006 part-session there have been a few positive developments. I would like to point out that a human rights contact was appointed in January 2007 in the Syrian Ministry of Foreign Affairs. We also consider it positive that the EU is granted regular access to trials at the High State Security Court, the Military Court and the Criminal Court.

However, we regret that none of the promises of political openness have been transformed into action – for instance, the relaxation of the emergency law, the adoption of a multi-party law, the granting of citizenship to stateless Kurds or the declaration of the National Council for Human Rights. We also deplore the disproportionate sentences pronounced against prominent civil society activists in recent weeks. We cannot accept that they are jailed only because they have expressed themselves freely.

We call again for the release of all political prisoners in Syria. To give an example, all our attempts to help Mr Anwar al-Bunni have led to a dead end. Today Mr al-Bunni was sentenced to five years in prison merely for denouncing torture and poor prison conditions in Syria and fined EUR 1500 for allegedly not respecting Syria's law when setting up the training centre, also financed by European Funds.

For several years the Commission has been supporting the modernisation process in Syria through a range of activities. We have seen very encouraging results in the economic field. We sincerely hope that these will spread to the political sphere. We will continue to encourage Syria to respect this obligation and the UN Convention on Civil and Political Rights and Torture. I am sure that the European Parliament will give its support to these efforts by the Commission.

4-172

Le Président. – Le débat est clos.

Le vote aura lieu à la fin des débats.

4-173

14.3 - Droits de l'homme au Soudan

4-174

Le Président. – L'ordre du jour appelle le débat sur six propositions de résolution concernant les droits de l'homme au Soudan³.

4-175

Karin Scheele (PSE), Verfasserin. – Herr Präsident! Amouna Abdallah

Daldoum, 23 Jahre, und Sadia Idries Fadul, 22 Jahre, wurden am 6. März bzw. am 13. Februar 2007 wegen Ehebruchs zum Tode durch Steinigung verurteilt. Beide Frauen waren von einem Strafgericht in der Provinz Managil im Bundesstaat Gezirah des Ehebruchs für schuldig befunden worden. Berichten zufolge hatten die Frauen während des Gerichtsverfahrens keinen Rechtsanwalt und konnten sich auch nicht selbst verteidigen, weil sie nur die jeweilige Sprache ihrer ethnischen Gruppe beherrschen. Der Prozess wurde auf Arabisch geführt, ohne dass man den Frauen Dolmetscher zur Verfügung gestellt hätte. Gegen das Urteil wurde Berufung eingelegt.

Laut Informationen der Botschaft des Sudan in Brüssel wurde das Todesurteil durch das Gericht aufgehoben. Die Begründung: fehlender Rechtsbeistand. Wir begrüßen die Aufhebung der Todesstrafe, wenn sie vom Gericht auch wirklich bestätigt wird und fordern die sudanesisische Regierung auf, die körperliche und seelische Unversehrtheit der beiden Frauen zu gewährleisten.

Am 3. Mai wurden zwei Sechszehnjährige wegen Mordes und Raubes zum Tode verurteilt. Die Verhängung der Todesstrafe gegen jugendliche Straftäter ist nach internationalem Recht verboten. Der Sudan hat das Übereinkommen der Vereinten Nationen über die Rechte des Kindes ratifiziert und sich dementsprechend verpflichtet, keine Personen unter 18 Jahren hinzurichten. Die sudanesisische Regierung wird aufgefordert, die Todesstrafe gegen die beiden Minderjährigen aufzuheben und ihre körperliche und seelische Unversehrtheit zu garantieren.

Wir fordern die Kommission, den Europäischen Rat und die Mitgliedstaaten auf, die Todesstrafe, das Auspeitschen und sonstige grausame und erniedrigende Bestrafungen zu verurteilen.

4-176

Ryszard Czarnecki (UEN), autor. – Panie Przewodniczący! Jestem deputowanym przez pierwszą kadencję, ale pamiętam, że to nasza trzecia debata na temat Sudanu. Dla mieszkańców Sudanu najlepiej byłoby, gdybyśmy nie musieli się nimi zajmować. Cieszę się, że w sprawie Sudanu jest zgoda sześciu największych grup politycznych w naszym Parlamencie, że wychodzimy z jednym wspólnym stanowiskiem. Można powiedzieć, że cierpienia i horrendalne wyroki wymiaru niesprawiedliwości, powtarzam, wymiaru niesprawiedliwości w tym kraju, paradoksalnie łączą nasz, Europejczyków.

Sytuacja, w której w XXI wieku skazuje się kobiety na śmierć przez ukamienowanie za cudzołóstwo czy wydaje się wobec szesnastoletnich dzieciaków wyroki śmierci przez powieszenie jest nie do zaakceptowania. Tak, my ingerujemy w wewnętrzne sprawy Sudanu. Więcej – powinniśmy to robić z racji moralnych, ale nie tylko. Również dlatego, że tylko w tym roku przeznaczaliśmy na pomoc humanitarną dla tego kraju 85 milionów euro, przy czym pomoc ta została dwa miesiące temu zwiększona, bo początkowo miało to być 40 milionów euro. Musimy też głośno napiętnować praktyki równie okrutne jak na przykład okaleczanie młodych dziewcząt, co w tym kraju także się zdarza.

Wątek osobisty – w moim kraju toczy się debata na temat kary śmierci, nie ma co ukrywać. Ja osobiście jestem jej przeciwnikiem. To co dzieje się w Sudanie potwierdza mój sprzeciw wobec kary śmierci, choć oczywiście kontekst kulturowy jest kompletnie inny.

Chciałbym pokreślić, że w tej sprawie musimy działać solidarnie, musimy występować razem, bo tylko nasza solidarność, solidarność całej Unii Europejskiej, może spowodować, że tych absurdalnych wyroków nie będzie.

4-177

Marios Matsakis (ALDE), author. – Mr President, Sudan is perhaps best known for the conflict in Darfur, in which human rights abuses have reached gigantic proportions. However, Sudan is also a state where respect for human rights in general is seriously lacking throughout the country.

This motion for a resolution reminds us again of the anachronistic and primitive judicial system applicable in Sudan, a system that allows the sentencing of women to death by stoning if found guilty of adultery and the sentencing of children to death. It is truly hard to believe that in the 21st century there are still governments that continue to tolerate and support such extraordinarily barbaric systems.

We understand that Sudan is a very poor country, with many political and economic problems, but such problems should not be an excuse for not following a course of common-sense-guided progress towards upholding universal values of justice and democracy. Furthermore, we find it difficult to accept how religion can interfere to such drastic and occasionally sadistic effect in matters of criminal and civil law.

We wish to send a strong message to the Sudanese Government that our patience is running out and the limits on our tolerance have long been exceeded. We demand that they implement an urgent revision of their judicial system, taking into consideration international law, UN conventions and respect for the human rights of the Sudanese people. We trust this will be done speedily, in order to avoid having to resort to more drastic persuasive measures.

4-178

Bernd Posselt (PPE-DE), *Verfasser*. – Herr Präsident! Ich stimme mit dem Kollegen Matsakis völlig überein, nur in einem Punkt nicht. Er sagt: Sudan ist ein armes Land. Das stimmt. Aber potenziell ist Sudan durch seinen Ölreichtum und vieles andere ein ausgesprochen reiches Land. Aber es ist ein Land, das zum einen ausgebeutet wird und wo internationale Kräfte und Konzerne den Krieg etwa in Darfur und anderswo durchaus geschürt haben, um ihre jeweiligen Energieinteressen voranzutreiben.

Sudan ist aber auch ein Land, das sich selbst durch ein kaputtes politisches System unendlichen Schaden zufügt, nicht nur durch den Konflikt zwischen Nord und Süd, Ost und West, Christen und Muslimen, wie das immer wieder pauschalisierend gesagt wird, sondern durch eine Unzahl von Einzelkonflikten. Deshalb müssen wir darauf dringen, dass hier elementare Menschenrechte eingehalten werden. Es wurde eben mit Recht gesagt: Wir lehnen in Europa die Todesstrafe ab. Es wurde über die Debatte in Polen gesprochen. Die Todesstrafe ist mit der Mitgliedschaft in der Europäischen Union und auch im Europarat unvereinbar – das wissen wir. Aber ähnliche Standards müssen natürlich in Afrika erst langsam entwickelt werden. Hier ist in besonderer Weise die Afrikanische Union, die noch ganz am Anfang steht, gefordert, Schritt für Schritt – wir wissen, dass das nicht von heute auf morgen geht – entsprechende Menschenrechtsstandards nicht nur zu entwickeln, sondern auch politisch umzusetzen und durchzusetzen.

Deshalb appellieren wir an die sudanesishe Regierung, nicht nur die Todesstrafe nicht mehr anzuwenden – vor allem nicht gegen Minderjährige, was besonders skandalös ist –, sondern auch davon abzulassen, a) die Scharia so misszuinterpretieren, wie sie das tut, denn diese barbarischen Sitten dort haben mit der wahren Scharia nichts zu tun, und b) außerdem die Scharia nicht auf nichtislamische Bevölkerungsgruppen auszudehnen. Hier muss ein normales ziviles Recht befolgt werden, das den Menschenrechtsstandards der Vereinten Nationen entspricht.

4-179

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *Autor*. – De todos los horrores que se pueden infligir a un ser humano, la muerte por apedreamiento es, sin duda, de los más incompresibles y, a todas luces, inaceptable.

El caso que nos ocupa hoy, la condena a muerte por apedreamiento de Sadia Idris Fadul y de Amouna Abdallah Daldoum, tiene dos dimensiones igualmente importantes. Por un lado, nos obliga a reiterar una vez más nuestra oposición a la pena de muerte como forma de castigo bajo ninguna circunstancia, y, por otro, nos sitúa de nuevo ante una flagrante discriminación por razones de género, puesto que la sentencia en cuestión se basa en un supuesto crimen —el adulterio— considerado como tal solamente en el caso de las mujeres, pero no en el de los hombres.

No basta, pues, con reclamar el cumplimiento de la legislación internacional con relación a la aplicación de la pena de muerte contra menores, ni tan siquiera es suficiente con instar a todos los países que aún mantienen dicha práctica a que la releguen a la historia jurídica y política. En este caso, además, debemos poner sobre la mesa una situación de manifiesto machismo o, lo que es lo mismo, de asesinatos selectivos en nombre del patriarcado.

A lo que nos enfrentamos, cuando tratamos de este tipo de sentencias que sólo afectan a las mujeres, es a una devaluación de la vida de las mujeres frente a la de los hombres. Esto no es aceptable, ni en Sudán ni en ningún otro país del mundo.

Por todo ello me congratulo del altísimo nivel de consenso con el que ha contado esta resolución y espero que contribuya a acabar no sólo con la pena de muerte sino también con el hecho de conceder un valor diferente a las vidas de hombres y mujeres.

4-180

Erik Meijer (GUE/NGL), *Auteur*. – Voorzitter, al in de tijd dat de huidige staat Sudan nog bekend stond als de Anglo-Egyptische Sudan, was de vraag aan de orde of dit zeer omvangrijke gebied met sterk verschillende volkeren als één staat onafhankelijk moest worden. Een eenheidsstaat zou vooral de staat zijn van de Arabische bevolkingsgroep in het noorden, het oosten en het midden. De zwarte islamitische bevolkingsgroep in het westen en de zwarte christelijke en animistische bevolking in het zuiden zouden moeilijk een gelijkwaardige positie kunnen krijgen.

Die toen veel minder ontwikkelde gebieden lagen ver van zee en kregen nauwelijks internationale aandacht. Uiteindelijk heeft niemand rekening met ze gehouden. Na jarenlange oorlog lijkt een compromis bereikt voor het niet-islamitische zuiden, dat zelfbestuur en een vertegenwoordiging in de centrale regering heeft gekregen. Zoals we weten, geldt dat niet voor het westelijke Darfur.

Binnen de dominerende Arabische bevolkingsgroep, en vooral bij de bestuurlijke machthebbers en de justitie slaat het fundamentalisme toe. Doodstraffen vanwege overspel en zelfs toepassing van stening zijn daarvan nu de ergste uitwassen. Terecht wijst de resolutie op internationale afspraken en de noodzaak tot afschaffing van de doodstraf. Daarvoor moet voldoende aandacht blijven, omdat er een verschrikkelijke situatie in Sudan ontstaat.

4-181

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, w imieniu grupy PSE. – Panie Przewodniczący! Trwający przez przeszło 50 lat konflikt w Sudanie pochłonął co najmniej 2 miliony ofiar. Przełomem w jednej z najkrwawszych wojen współczesnej

Afryki był rok 2005, kiedy podpisano w Nairobi porozumienie pokojowe. Ciagle jednak trwa konflikt w położonym na zachodzie kraju Darfurze, a jego bilans to jak dotąd 400 tysięcy osób zabitych, 2 miliony wysiedlonych. Mieszkańcy tej prowincji są ofiarami największego obecnie kryzysu humanitarnego, brakuje im jedzenia, wody, opieki zdrowotnej. Tragedia w Darfurze trwa już czwarty rok. Jak do tej pory Unia Europejska nie podjęła żadnych skutecznych kroków by zmusić Hartum do powstrzymania zbrodni wojennych oraz zbrodni przeciwko ludzkości.

Ostatnie informacje o wykonywaniu w Sudanie kar śmierci na nieletnich to następny fakt potwierdzający po raz kolejny łamanie praw człowieka przez kraj, który będąc sygnatariuszem wielu porozumień międzynarodowych, w tym umowy z Cotonou, otwarcie je ignoruje. Nie możemy dłużej wyrażać jedynie zaniepokojenia sytuacją w Sudanie, jak to czynią od trzech lat europejscy ministrowie spraw zagranicznych w dziewiętnastu wydanych w tej sprawie oświadczeniach. Nadszedł czas na wprowadzenie skutecznych sankcji gospodarczych, które pokazałyby liderom Sudanu, że ich kampania masowej przemocy przeciwko własnym obywatelom ma realną cenę.

4-182

Danutė Budreikaitė, ALDE frakcijos vardu. – Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, ketverius metus trunkantis Darfūro karas neleidžia tikėtis, kad kariaujančiose šalyse bus laikomasi žmogaus teisių.

Nors atitinkami dokumentai pasirašyti, prisiimti įsipareigojimais nevykdomi.

Per karinį konfliktą Darfūre žuvo apie 200 tūkstančių žmonių, 2,5 milijono provincijos gyventojų tapo benamiais. Šalyje tvyro chaosas ir valdžios savivalė.

Aš norėčiau atkreipti dėmesį į sąlygas, kurios toliau kursto karinį konfliktą ir leidžia pažeidinėti žmogaus teises Sudane.

Kieno ginklais kariaujama Darfūre? „Amnesty International“ duomenimis, ginklus Darfūrai tiekia Kinija ir Rusija, nors jos tai neigia ir yra pritarę Saugumo Tarybos rezoliucijai, draudžiančiai ginklų gabenimą į Darfūrą.

Be to, Kinija turi daug energetinių ir žaliavinių interesų Sudane. Ateinama paimti pelno, ir, matyt, nestabili situacija yra tam palanki.

Konflikto sprendimas, žmogaus teisių atstatymas Sudane priklausys nuo ES bendradarbiavimo su suinteresuotomis šalimis ir tarptautinėmis organizacijomis, įsipareigojimų kurioms tos šalys nevykdo.

4-183

Dalia Grybauskaitė, Member of the Commission. – Mr President, Sudan's human rights record remains a cause of extreme concern to the European Commission and the EU, especially in consideration of the insecure and extremely volatile situation still existing in marginalised areas such as Darfur. Almost two years after signing the comprehensive peace agreement, the Sudanese Government is falling far short of many of the human rights commitments made under the CPA and the internal interim national constitution, signed by the President of the Republic in July 2005.

Within the international community, European efforts to improve civilian protection in Sudan focus simultaneously on both security and political civilian actions. Since 2005 the Commission has funded approximately 35 projects aimed at promoting human rights and democracy in Sudan with a total budget of about EUR 6 million.

With regard to the cases of the two women mentioned in Parliament's resolution, I can assure the honourable Members of Parliament that the European Union and the Commission are following the case very closely. This case was first raised by the heads of missions meeting in the Netherlands in mid-March and it was followed by the EU Troika on 27 March, composed of representatives from Germany, Greece and the Commission.

More recently the EU raised the issue at the last Advisory Council on Human Rights meeting on 16 April. The Court of Appeal ordered that case be returned to the court of origin – the al-Gezira State Court – to be looked into again. Although we remain firmly opposed to the death penalty, the fact that the case has been sent for retrial is at least positive and we hope that the women will be given a fair trial in line with international human rights standards.

The last case which we are discussing now is the case of two boys aged 16 years old sentenced to death by hanging. Various Member States and the Commission have raised this issue with the German Embassy and are waiting for the EU Presidency to take the lead on this issue in the days to come. If not, the Commission intends to raise this issue directly in a letter to the Sudanese authorities such as the Minister of Justice and the Advisory Council on Human Rights.

The next meeting of EU-Sudan political dialogue with the Advisory Council on Human Rights will be in early June and this could be a good opportunity to raise this case again.

4-184

Le Président. – Le débat est clos.

Le vote aura lieu à la fin des débats.

Déclarations écrites (article 142)

4-185

Kathy Sinnott (IND/DEM), in writing. – How is this still going on? There have been so many genocides in the past 100 years and each time we say it will never happen again. But we know it is happening right now in Darfur, and the world knows it is happening – so why are we so powerless to stop it?

In my own country of Ireland we have been able to silence the gun and bring communities together that we never thought imaginable. So why are we so unable to make headway in this part of the world?

To answer this question, we need to look at the situation in Darfur in a different way. If the world's sympathy and our resolutions could bring peace and relief to the people of Sudan it would have arrived long ago. We can continue to call on an unresponsive government in Sudan to change its ways, or we can look at why the support for its intransigence continues. We must cut the lifelines that are fuelling the destruction in Darfur, lifelines like Chinese oil money and Russian weapons. Until we are willing to stand up to these powers our resolutions will remain impotent and ineffective.

4-186

14.4 - Affaire "Président de la Banque Mondiale"

4-187

Le Président. – L'ordre du jour appelle le débat sur quatre propositions de résolution concernant l'affaire "Président de la Banque mondiale"⁴.

4-188

Bernd Posselt (PPE-DE). – Herr Präsident! Ich spreche im Namen meiner Fraktion. Laut Geschäftsordnung finden am Donnerstagnachmittag innerhalb einer Stunde drei Debatten über Menschenrechtsfragen statt, und zwar ausschließlich über Fälle von Verletzungen der Menschenrechte, der Demokratie und der Rechtsstaatlichkeit. Dies ist der vierte Gegenstand, und er hat nichts mit Demokratie und Menschenrechten zu tun.

Deshalb sind wir der Meinung, dass das ein Verstoß gegen die Geschäftsordnung ist: Auch die Konferenz der Präsidenten hat nicht das Recht, sich über die Geschäftsordnung hinwegzusetzen.

Deshalb beantragt meine Fraktion formell, diesen Punkt jetzt abzusetzen!

4-189

Le Président. – Monsieur Posselt, je prends note de votre déclaration. La Conférence des présidents, en toute connaissance de cause, a décidé de proposer quatre points aujourd'hui. Je ne peux donc que prendre acte de votre déclaration et la transmettre au Président qui lui donnera les meilleures suites.

Cela dit, il est clair que nous ne pouvons pas reporter ce point. Vous connaissez les règles: les points qui ne seraient pas traités aujourd'hui dans le cadre du débat sur les urgences tomberaient. Donc, si vous tenez absolument à ce que nous ne traitions pas ce point aujourd'hui, il tombera et ne sera pas reporté à la mini-session.

4-190

John Bowis (PPE-DE). – Mr President, on a point of order, you said that the Conference of Presidents had decided this under the Rules of Procedure. Could you tell me under which rule they were enabled to extend this item to have four rather than three debates?

4-191

Marios Matsakis (ALDE). – Mr President, there has been a decision by the Conference of Presidents to follow this particular procedure. These matters have been placed on the agenda and I think that we should continue. I do not see why we are prevented from continuing our work.

4-192

Pervenche Berès (PSE). – Monsieur le Président, peut-être avons-nous une lecture différente de notre règlement ... Toutefois, lorsque je lis l'article 115, qui permet d'organiser ces points de l'ordre du jour sous la rubrique des urgences, y figure, effectivement, la question de l'État de droit et, si la Conférence des présidents a arbitré et estimé que cette résolution pouvait rentrer dans ce schéma de notre ordre du jour, c'est bien parce que la situation telle qu'elle a été créée au sein de la Banque mondiale pose une question d'État de droit et de fonctionnement du droit au sein de cette institution.

4-193

Michael Gahler (PPE-DE). – Herr Präsident! Es ist bereits gesagt worden: In der Geschäftsordnung ist von drei Themen die Rede. Darüber kann sich niemand hinwegsetzen. In der Sache selbst – was die Kollegin eben angesprochen hat – ist die Angelegenheit bereits durch seinen Rücktritt erledigt. Es gibt überhaupt keinen Grund, diese Sache zu thematisieren, weil der Herr, der da betroffen ist, die Konsequenzen gezogen hat. Aber in der Geschäftsordnung steht die Zahl drei, und wir haben bereits drei Themen behandelt. Darüber kann sich auch die Konferenz der Präsidenten nicht hinwegsetzen!

4-194

Le Président. – Chers collègues, la situation est la suivante. Notre règlement prévoit effectivement l'inscription de trois points à l'ordre du jour des débats sur des cas de violation des droits de l'homme, de la démocratie et de l'État de droit. La Conférence des présidents en a proposé quatre, ce que la plénière de notre Parlement a accepté lundi, sans aucune contestation.

La possibilité de contester existe, sur la base de l'article 167, cela s'appelle la question préalable, mais il faut le faire vingt-quatre heures avant les débats.

Considérant, donc, que la Conférence des présidents, connaissant le règlement, a fait sa proposition à la plénière et que la plénière ne s'y est pas opposée, je ne vois pas comment je pourrais, aujourd'hui, aller contre la décision de la plénière de lundi, surtout que vous n'avez pas déposé votre recours dans les délais.

4-195

Bernd Posselt (PPE-DE). – Herr Präsident! Man kann doch zu Beginn einer Aussprache die Absetzung eines Punktes beantragen. Das habe ich getan!

4-196

Le Président. – Monsieur Posselt, je vous lis l'article: "L'intention de demander l'ajournement du débat doit être notifiée au moins vingt-quatre heures à l'avance au Président qui en fait part sans délai au Parlement".

Je suis désolé, mais je suis obligé d'appliquer cet article.

Vous aviez parfaitement le droit de demander le retrait de ce point. Vos pouviez le faire au moment de l'adoption de l'ordre du jour, lundi. Je vous rappelle que personne, dans cette Assemblée, lundi, ne s'est opposé à l'ordre du jour tel que proposé par la Conférence des présidents, et le délai prévu pour demander le retrait de ce point est malheureusement échu.

Je suis vraiment désolé, mais je ne peux pas décréter que la plénière a eu tort lundi. Je vous propose à présent de passer à ce débat qui, je vous rassure, sera fort court, j'ai très peu d'inscrits.

4-197

Erik Meijer (GUE/NGL), Auteur. – Voorzitter, de benoeming van de baas van de Wereldbank hoort niet het privilege te zijn van de leider van de staat met het grootste aandelenpakket. Dat is tot nu toe wel gebruikelijk geweest. De kandidaat namens de Verenigde Staten hoefde niet te worden vergeleken met andere kandidaten en er hoefde geen afweging tussen kandidaten plaats te vinden. En wie de kandidaat van de Verenigde Staten is, wordt uitgemaakt door één man.

Wolfowitz was niet de keuze van de meest betrokkenen bij de Wereldbank, maar alleen die van de Amerikaanse president Bush. Voor Bush was hij een trouwe bondgenoot, voor anderen een brokkenmaker die steeds tevergeefs probeert om een foute politiek door te zetten.

Bij zijn aantreden bij de Wereldbank was hij al uiterst omstreden en nu hij weggaat is hij dat in nog veel sterkere mate. De bevoordeling van zijn vriendin was geen toevallige fout, maar de aanleiding om een eind te maken aan zijn eigengereide en onaanvaardbare werkwijze. Bij de keuze van zijn opvolger mogen zulke fouten niet herhaald worden. Een transparante benoemingsprocedure met openbare hoorzittingen voor kandidaten is hard nodig.

4-198

Pervenche Berès (PSE), auteur. – Monsieur le Président, soixante ans après la mise en place du système de Bretton Woods, manifestement quelque chose doit bouger. Deux ans après l'arrivée de M. Wolfowitz à la tête de la Banque mondiale – chacun ici se souvient des conditions de sa nomination, elles viennent de l'être rappelées par l'orateur précédent, qui avaient conduit M. Wolfowitz à devoir venir s'expliquer ici devant les représentants de l'Union européenne réunis au sein de l'Écofin – eh bien force est peut-être de constater que les Européens eurent le tort d'avoir raison trop tôt. Deux ans plus tard, nous voici devant une situation qui a fragilisé non seulement la Banque mondiale, mais aussi l'ensemble du système de régulation internationale, à un moment où nous avons vraiment besoin que celui-ci soit capable de faire face à ses missions.

Pour l'avenir, je propose que l'Union européenne – c'est le sens de la résolution que nous vous proposons – assume pleinement sa responsabilité et sa capacité de proposition de réforme du système de Bretton Woods, afin que son système de nomination, lequel n'assure ni la légitimité ni la transparence ni la crédibilité du responsable de cette institution tellement importante qu'est la Banque mondiale, puisse évoluer. Dans cet ordre d'idées, je crois que la pratique en usage au

FMI, par exemple, et qui veut qu'il y ait une certaine concurrence entre les candidats et une certaine publicité préfigure un système déjà plus acceptable. Pour cela, nous devons engager des discussions serrées, argumentées en tout cas, avec nos partenaires américains. Nous l'avions rappelé dans la résolution que nous avons adoptée le mois dernier et, en ce sens, nous demandons à la fois à la présidence allemande et à la présidence suivante, la présidence portugaise, de réfléchir aux propositions que l'Union européenne voudrait bien mettre sur la table. Pour la nomination du successeur de M. Wolfowitz, nous espérons que les Européens auront la possibilité d'auditionner, avant sa confirmation, le candidat qui sera sélectionné.

Enfin, nous regrettons que M. Barroso ait reçu M. Wolfowitz, alors même que le maintien de celui-ci à la tête de la Banque mondiale était sujet à caution.

4-199

Marios Matsakis (ALDE), *author*. – Mr President, Mr Wolfowitz belongs to the powerful Iraq War Bush gang. It was therefore no surprise to anyone that in June 2005 Uncle Sam appointed him to the lucrative post of President of the World Bank.

What was surprising was the sheer audacity exhibited by this individual in provocatively arranging a generous pay increase for his girlfriend, and even more surprising was the shameless way in which he fought to stay in office, despite the worldwide outcry against him. Needless to say, during this fight he had the full backing of President Bush, himself not unaccustomed to shameful behaviour. The Wolfowitz affair may now be over, but the stench associated with the Bush Administration's corrupt and evil running of the world remains firmly stuck to our nasal smell receptors.

Let us hope and pray that, for the sake of the American people as well as for the rest of the world, soon enough Mr Bush and his warmongering associates will also find their way out of office. In adopting this motion for a resolution, we wish the World Bank good riddance to Mr Wolfowitz, and may better days ensue.

4-200

Monica Frassoni (Verts/ALE), *Autore*. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, quando il sig. Wolfowitz è stato nominato alla testa della Banca mondiale, il nostro Parlamento, attraverso la sua commissione per lo sviluppo, inviò una lettera aperta nella quale si descrivevano esattamente tutti i problemi da un punto di vista di *governance* e quindi di Stato di diritto, nonché dal punto di vista internazionale, che una nomina fatta in quel modo poteva provocare.

I fatti hanno dato ragione a quell'iniziativa, che purtroppo è rimasta isolata nell'ambito dell'Unione europea, dato che né la Commissione né i membri del Consiglio hanno mai voluto veramente impegnarsi per elaborare una posizione europea sulle istituzioni di *Bretton Woods*.

Credo che nelle prossime settimane ci aspetta una sfida: dimostrare e cercare di convincere gli Stati membri, ma anche la Commissione, ad agire su questo tema, senza far finta che la questione non ci riguardi; senza una voce europea, questo tipo di procedura comunque rimarrà così com'è.

4-201

Karin Scheele, *im Namen der PSE-Fraktion*. – Herr Präsident! Paul Wolfowitz tritt Ende Juni von seiner Funktion als Präsident der Weltbank zurück. Sein Rücktritt wurde vor allem durch Kanada und Europa vorangetrieben, weil man berechtigterweise einen Vertrauensverlust der Weltbank fürchtet.

Die vom scheidenden Präsidenten der Weltbank immer wieder eingeforderten Grundsätze von Demokratie, Transparenz und Rechenschaftspflicht der öffentlichen Institutionen müssen auch für die Geschäfte und die Entscheidungsprozesse der Weltbank selbst gelten. Wie viele meiner Kollegen nehme ich den Rücktritt von Paul Wolfowitz, einem führenden Neokonservativen und maßgeblichen Befürworter des Irakkrieges, freudig zur Kenntnis. Wie viele andere bedauere ich, dass diese Entscheidung relativ spät fällt.

Selbstverständlich geht es bei der heutigen Diskussion und Entschließung nicht nur um die Person Paul Wolfowitz. Wichtiger ist, solche Fehler in Zukunft zu vermeiden und viel bessere Auswahlverfahren zu finden. Wir ersuchen die deutsche und die portugiesische Präsidentschaft, im Namen der Union Vorschläge vorzulegen, wie die Selektion von Führungskräften in den Institutionen von Bretton Woods in Zukunft demokratischer, transparenter und verantwortungsbewusster erfolgen kann.

4-202

Gerard Batten, *on behalf of the IND/DEM Group*. – Mr President, the resolution talks about the Wolfowitz affair in terms of 'the World Bank's failure to live up to the globally shared standards of transparency and democracy'. What utter humbug! Any standards of transparency and democracy in the world are practised on a strictly limited basis, and the European Union hardly sets an example.

Mr Wolfowitz has been hounded out of office by those opposed to his anti-corruption agenda. The worst thing that the executive directors of the Bank could find to say against him was that 'a number of mistakes were made'. If Mr Wolfowitz's worst offence was giving his girlfriend a job, then it would hardly qualify as a minor error of judgement

compared to the legendary levels of nepotism and corruption that the European Union has been guilty of over the years and the usual levels of corruption associated with the World Bank. Mr Wolfowitz wanted to clean it up and now he will not be able to, but it is an ill wind that cannot be used by the European Union to its advantage.

This brings me to paragraph 6 of the resolution that calls for the Commission to have observer status at the Bank and for it to attend and intervene at certain councils. The key phrase here is 'pending legal personality for the Union'. That legal personality depends on the ratification of the European Constitution that the European Union intends to stuff down the throats of the peoples of Europe whether they want it or not.

President Bush should nominate a new head of the World Bank whose girlfriend or boyfriend already has a job and who will either clean it up or close it down, and he should make sure that the European Union is let nowhere near it in the meantime!

4-203

Dalia Grybauskaitė, Member of the Commission. – Mr President, the Commission understands the European Parliament's concerns about the situation at the World Bank before Mr Wolfowitz's resignation. However, unlike the Member States, the Commission is not a shareholder in the Bank; it is not a member of the Board of Directors and can only take note of Mr Wolfowitz's decision to resign.

The Commission calls on the Bank and its members to begin discussions to designate a successor to ensure continuity and stability in the leadership of the Bank. The World Bank plays a crucial role in development. The Commission looks forward to a continuing strong role for the World Bank and to continuing its good cooperation with this institution in development efforts.

4-204

Le Président. – Avant de clore le débat, je voudrais faire la déclaration suivante.

Je comprends le trouble de mes collègues, qui ont été très surpris de voir que nous avons quatre points pour les débats de cet après-midi, au lieu de trois, comme le prévoit notre règlement. Il y a là une sorte de télescopage entre deux légitimités: ce qui est inscrit dans le règlement et ce qu'a voulu la Conférence des présidents, validé par la plénière, lundi.

Je saisis donc le Président du Parlement pour que ce problème ne puisse plus se poser à la présidence de séance, qui a dû faire de son mieux pour répondre à l'étonnement de la plénière, que je comprends, puisque deux sources de légitimité étaient en conflit aujourd'hui.

Ne croyez pas que vos interventions n'ont pas été entendues: il y aura des suites et on tirera les conclusions nécessaires.

Le débat est clos.

Le vote aura lieu à la fin des débats, c'est-à-dire maintenant.

4-205

15 - Heure des votes

4-206

Le Président. – L'ordre du jour appelle l'heure des votes.

(Pour les résultats des votes et autres détails les concernant: voir procès-verbal)

4-207

15.1 - Cas de la chaîne "Radio Caracas TV" au Venezuela (vote)

4-208

Proposition de résolution (B6-0206/2007)

4-209

15.2 - Droits de l'homme en Syrie (vote)

4-210

Proposition de résolution (B6-0212/2007)

- Avant le vote

4-211

Bernd Posselt (PPE-DE). – Herr Präsident! Es geht um Ziffer 6 Buchstabe a:

4-212

'Calls for the abrogation of the state of emergency in Syria established more than 40 years ago'.

4-213

Das hätten wir gerne eingefügt.

4-214

Le Président. – Y a-t-il des oppositions à la prise en compte de cet amendement oral?

4-215

Véronique De Keyser (PSE). – Monsieur le Président, vous voudrez bien acter que je trouve le nombre de députés présents nécessaire pour s'opposer à l'amendement oral absolument surréaliste le jeudi après-midi! En effet, on demande à plus de monde que le monde présent dans l'assemblée de s'opposer: je ne suis même pas sûre qu'il y ait quarante personnes qui demandent cet amendement oral! Je ne peux pas m'opposer à l'amendement oral, mais je m'oppose en tout cas à la procédure. Je voudrais que vous le rapportiez.

4-216

Le Président. – Je vous rappelle la règle: le nombre de personnes requis pour s'opposer à la prise en compte d'un amendement oral est toujours le même, quel que soit le moment de nos votes, quelle que soit l'heure, quel que soit le jour et quel que soit le lieu. En revanche, pour proposer un amendement oral, il suffit d'un seul collègue.

Par ailleurs, vous pouvez demander le quorum. Il y a une procédure pour cela, une autre procédure. Mais, si vous demandez de vérifier le quorum et que le quorum ne soit pas atteint, je vous rappelle que ce vote ne sera pas ajourné, puisqu'il s'agit d'un vote d'urgence. Le texte tombera et il n'y aura pas de vote le concernant. Voilà la règle.

4-217

Marios Matsakis (ALDE). – Mr President, it is not the Rules of Procedure that are wrong but the fact that colleagues from our groups leave early. They should be here to vote!

(Applause)

4-218

(L'amendement oral est retenu)

4-219

15.3 - Droits de l'homme au Soudan (vote)

4-220

Proposition de résolution (B6-0208/2007)

4-221

15.4 - Affaire "Président de la Banque Mondiale" (vote)

4-222

Proposition de résolution (B6-0209/2007)

4-223

Le Président. – Nous en avons à présent terminé avec les votes.

4-224

16 - Vérification des pouvoirs: voir procès-verbal

4-225

17 - Composition du Parlement: voir procès-verbal

4-226

18 - Demande de défense de l'immunité parlementaire: voir procès-verbal

4-227

19 - Composition des commissions et des délégations: voir procès-verbal

4-228

20 - Déclarations écrites inscrites au registre (art.116 du règlement): voir procès-verbal

4-229

21 - Décisions concernant certains documents: voir procès-verbal.

4-230

22 - Transmission de textes adoptés au cours de la présente séance: voir procès-verbal

4-231

23 - Calendrier des prochaines séances: voir procès-verbal

4-232

24 - Interruption de la session

4-233

Le Président. – Je déclare interrompue la session du Parlement européen.

(La séance est levée à 16 h 25)